

PHONG-HOA

16

TUẦN BÁO RA NGÀY THỨ SÁU

7

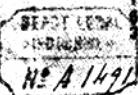
TÔA SOẠN VÀ TRÍ-SỰ
Số 1, BOULEVARD CARNOT — HANOI
FONDATEUR DIRECTEUR POLITIQUE
NGUYỄN - XUÂN - MÃT

DIRECTEUR
NGUYỄN - TƯỜNG - TÂM

GIÁ BÁO ĐỒNG DƯƠNG NGOẠI QUỐC

1 năm	3p80	5p00
6 tháng	1. 60	2. 60
3 tháng	0. 90	1. 40

ADMINISTRATEUR GÉRANT
PHAM-HUC-NINH

Hội đèn Hùng-Vương

NGÀY GIỖ TÔ

Đèn Hùng

Phong cảnh tịch mịch, hoang râm, một vùng toàn dồi, liên tiếp nhau không rủi, thỉnh thoảng một vài khóm rừng con, một vài nương son, những cây trồ, cây gõi lên cao vút.

Lặng đúc Hùng vương dựng trên một quả đồi cao, hùng tráng, vượt lèo giữa các đồi khê giái chung quanh. Hùng vương xưa cũng khéo chọn nơi mát mẻ để yên giấc ngàn năm, vì chỉ có đồi ấy là cây cao và râm, còn phần nhiều đồi khác toàn tro bụi.

Đuôi hòn đồi, một cái công lối cổ, giản dị mà đẹp, hai bên hai cây thông rói reo trước gió. Đường lên uốn khúc ven suối dài, sạch sẽ dễ dàng, có những bức gạch sỏi, nhưng hai bên thành cũng chỉ vuông vuông, không có những cái trạm trồ rắc rối thường làm mất cả vẻ đẹp sơ mà thanh ở chốn này.

Bước lên tấc mỗi chân, mới đến gần chuồng và chùa dưới, dựng trên một khu đất phẳng ở lưng chừng đồi.

Ngày mai mồng mười là ngày chính mà đây cũng không thấy rộn rịp như loi khác: một vài nhà sư điêm lùn dại lại; dưới gốc cây đào năm bá cỏ hàng huống vàng ngồi ngủ gật chờ khách mua.

Bờ bon hai trăm bục nữa mới lên đến tận đỉnh đồi một cái đèn con con ba gian, ở trong là liệt những hoành phi, câu đối, chữ vàng lấp lánh trong bóng tối. Bên cạnh đèn hơi thấp hơn một chút, một cái lăng nhô nhỏ cũ kỹ đấy là lăng mộ ông trong mười tam ống vua đời Hùng bon hồn ngabin năm về trước, tri vị ở đất này.

Lặng dẩy, đèn dẩy, bốn chữ « Nam quốc son bà » sao không gọi cho ta cái cảm giác bay ý nghĩa gì hết? Lên đênh đây đứng trước dẫu vết cũ của đời Hùng mới thấy mình như xa sôi cách biệt, tuy là giòng gõi mà bình như không có liên lạc gì cả.

Giờ về chiều, giờ thời mạnh. Máy bay qua trước mặt làm mờ cái phong cảnh dưới, đồi đất quanh co, con đường uốn khúc, về phía đông nam, xa xa thoáng giọng giòng sông Chảy và sông Cá suối về Bạch-Hạc, Việt-trì.

Hội

Năm nay, không biết tại sao — hội đèn Hùng thiếu mất hai cái vui: cờ

Công đèn Hùng dưới chân đồi

người và rước đèn. Tuy vậy, hội cũng vẫn đông người đèn, vì mỗi người có một cái thích riêng. Các bà, các cô sinh

dichuba, họ thích vì được một dịp diễu ván đồng người đèn, vì mỗi người có phật và...bầu bóng. Họ lũ lượt kéo nhau

trèo lên đồi, vừa đi vừa tụng niệm « nam

Các bà nhà quê Annam là mộ tổ

mô » một cách thành tâm lầm. Có một vài bà đèn trước mô Hùng-vương, tháp, hương rồi kính cần cài dào lèn lè miếng lâm dâm khẩn vây. Giá dùi Hồng vương có biết, ngài tất cũng phải la cho cái cách giỗ tổ của con cháu, và nếu ngài nghe những lời cầu nguyện ước ao của các bà, ngài có lẽ phải tức cười mất.

Còn đối với những người khác đến xem hội để cầu vui, thì con gái Lãm-lao là cái vui thứ nhất. Các cô này cũng biết như thế, nên ngày hội các cô trang điểm kỹ càng lắm: một cái yếm đỏ chói một mó thắt lưng sồi. Rồi các cô giắt tay nhau thơ thẩn & ven đồi để đợi xem có cậu nào cầm vì sắc đẹp của các cô mà tổ lìu áu yếm chẳng?

Các cô trông cũng müm müm dễ thương, tuy ngoài các cô lèo thiếp, không được yêu diện như gái vùng Lim tuy mờ áo các cô mìn không được dịa dàng — nhưng cái đó không hề gì, người ta quý các cô vì cái dẽ tính, ai bảo sao thường...nghe vậy.

Trước kia có cái lệ hát vi để tỏ tình yêu dấu, nhưng vì có lẽ các cậu con trai cho thế là mắt thai giờ và bẩm tiện, nên bây giờ các cậu то tình yêu mến một cách thiết thực hơn, và xem ra các cô cũng không vì thế mà không bằng lòng. Trái lại, các cô cũng ưu thế.

Ta chó nên thấy cái dẽ tính của các cô mà lấy làm lạ. Người con gái quê ở vùng này, sinh ra khó nhọc lắm, rồi chết đi, nếu không có ngày hội hè để một chút vui diễu vào cuộc đời nhạt nhẽo của các cô, xin nay chỉ khom lưng trên đồi sắn, nương sòi với một sương hai nắng. Nay đến ngày hội, được mặc áo đẹp, được thành thạo chơi đùa với chị em, các cô lẩy làm vui. Rồi những lời áu yếm thô thê bên tai làm các cô hồi hộp, cảm động, buông mình trên vai bạn mà mơ màng những truyện đầu đầu.

Đêm thi đêm tối, nhiều chỗ quanh co, khuất khứ, lại càng tiện cho các cô các cậu truyện trò. Ai biết một đêm ngày giỗ tổ ở đèn Hùng đã kết biết bao nhiêu giải yếm, đã thành bao nhiêu vợ, bao nhiêu chồng.

Lại còn những các cuộc vui khác, mà hội nào cũng có, nghĩa là hát chèo và đánh bạc. Chỗ này mội đám, chỗ kia mội đám, rồi hội cứ thế mà giang dà suốt đêm cho đèn sáng.

Quanh năm làm ăn vất vả, ngày hội đối với họn dân quê, trước hết là một ngày vui. Họ không cần rằng đời Hàng có mươi tam ông bay hai mươi bốn ông, ngày hôm nay là ngày giỗ tổ bay ngày lễ phát.

Nhưng nếu những người đến xem hội không nhớ rằng ngày hôm nay là ngày kỷ niệm ông tổ chung cho cả nước Nam thi đã có cõi quan ngài nhớ họ.

Trong nhà công quản dựng đứng trên một cái dồi nhỏ, các quan vung ấy về đóng dù để lễ là và để cho hội thêm phồn trịnh trong trang nghiêm.

Suốt đêm, trong vùng dồi vẫn lich nich quanh hòn xưa nay, tiếng hô reo, nô đùa của những người xem hội lẫn với tiếng xướng là tôm, tiếng phách khamau, tiếng trống chầu của các quan v.v.. giờ ô

Hội nên tổ chức như thế nào?

Cái địa thế của dồi Hàng là thật chỗ rất lối cho một cuộc kỷ niệm long trọng sùng dang với ông tổ nước Nam.

Tại dền Hùng

Một cõi quan gái nhà quê

Uống nước giếng

Một diếc Hùng Vương

Ngày hội cầu vui đã dành - Nhưng những cuộc rước sách, cờ quạt, chiêng trống không làm cho ai nhớ lại ông là xưa, mà lại còn làm cho người ta tưởng lầm rằng hội này cũng như một hội thản thành gi.

Nếu cuộc rước đèn ban đêm như mọi năm mà xếp đặt một cách khéo léo, thì có thể là một cuộc vui có ý nghĩa. Kén dò 100 người, cho tập cách kéo chữ như ở hội Phù Gãy, rồi đèn đúng nửa đêm, sau một tiếng pháo lệnh, giải trên sườn dồi giòng chữ: Hàng-Vương, là nước Nam

Đêm đó mà chữ sảng, lại ghép bằng đèn giấy xanh dày - có lẽ là một cái vui mắt, ai ai cũng phải để ý, mà lại nhắc cho người ta nhớ đến gốc nguồn.

Ngày mồng mười

Buổi sáng, trên dồi gió bàng mạnh. Mấy đêm rước từ xa kéo lại chân dồi, trông như những con rồng đỏ uốn khúc.

Những người rước mặc quần áo nâu cũ, vừa đi vừa hô reo; có lẽ quần đội dời Hàng-Vương cũng như thế này chẳng? Mấy hàng cờ dù các thứ màu, phấp phới bay trước gió. Trong đám

Ấy, có là cờ tam tài vượt lèi cao, như biểu hiệu cái mới trong cái cũ.

Trời đỡ mưa - giờ mới lúc một thời mạnh tham, các cây cối rụp xuôi gục dồi, nhưng là cờ cắm trên dồi đèn giàn gác xuống đất Cảnh dồi bỗn ra hùng vĩ, cờ quạt tan tác ngả nghiêng như sao mòn trên lòn

10 giờ hơn quan Phó-Sứ Phú-tho di xe hơi về du lị. Các quan xám xít quanh ô-tô rước dón, mấy người lính ngày người đứng chào. Quan Phó mặc quần áo thường sơ mi cà hổ, ung dung bước lên đèn, theo sau các quan cùng lên đèn thượng để tế lì.

Theo, lễ nghi xưa, các quan mặc đại bào, nay mặc áo thun xanh rà tóm một cách nhau nhau nhẹ và màu chông. Còn quan Phó sứ mặc đồng phục tên chiến ghế ngồi nhìn mây bay, cây lũ.

20 phút đã kể xong - các quan lại kéo nhau xuống nhà công quản để dự tiệc champagne. Bàn phu với trắng hơn 30 cái rốc pha là dùng thử rượu trong bảo hạng đậm bá dưa hành ngọt đầy.

Mọi người nâng cốc "Vạn dân quê" đứng xem vòng quanh, chen nhau giường mắt nhìn như có sự gì là lầm.

Mà cũng là thật. Tối hôm qua ở đây

Giếng, thờ một vị công chúa con đức Hàng-Vương. Ở dưới chân dồi, hai chị em cõi gái quê uống một hym nước giếng và ngọt vừa trong, rồi lần thải lưng lắc hào ché - chứng như rằng ché có thể - kinh cần bộ vào nòm hèn của dền. Lòng thành của hai cõi gái ấy thực đáng quý, mà đồng hào đó người ta lại lấy ra để mua thư champagne mà bán kia lương nhín ta uống đấy.

Là nữa là vì kinh tế eo hẹp đã phải bù cõi người và rước đèn thi con lợn đầu mà sắm tiệc rước như tiệc này? Đó là một cái bí mật chỉ riêng cõi nguy i coi quý biết đến mà thôi.

Mỗi tối, hai cô, mỗi ngày đã thấy chuỗi hchooling chí duy cõi quan Phó-Sứ ngồi lặng yên nhìn lận xa xa như không trông thấy ai, bình hoang ngồi mâm sê nhấp môi mót tí rờ - một lá sau, ngài lẳng lặng trả ra vè.

Còn gì nữa! Rước tế đã xong rồi, cõi bạc mài cũng chán - moing và lín lìn ra về. Sau một đêm thức suốt không chợp mắt, ai nấy đều có vẻ mệt mỏi lì lợt. Nhưng ai si công vui mừng rằng đã ký ai nén ông là xưa mỷ, cõi cát sáng dang.

VĨỆT-SINH

Uống sâm banh

Tết năm nay các ngài dùng giấy gì?

Giấy Kim-Thời

Marque, dessin et modèle déposé

Kiểu rất đẹp, mủ láng Hoa-ký rất tốt, để cao-xu đèn dúc ở bên Pháp, dì bền gấp bốn lần để ja hay để crêpe, không churret và loet ra như để crêpe, trông đẹp và nhẹ như để da, dì mưa không ngâm nước. Giá rất bá.

Bán buôn và bán lẻ:

VAN-TOAN

24, Phố Hàng Đào, 25

HANOI

Tuyệt hét bệnh Lậu Giang

Cic ngại sau khi khỏi chứng bệnh tinh di độc còn lại, nước tiểu khi trang khí vàng. Tiểu tiện vào cõi thay lão râu đặc, như dầu soi chí giày giày như mõi.Qui đầu, thường ướt đắng, tinh thoảng ra đồ lị nõi. Heo sáng khi ngủ giày, trước khi tiểu tiện, nỗi thắc ra một chất chảng chảng như sữa đặc làm việc gì quái đái lại phạt phat. Mả có người thường thấy đau mỏi. Như thế đều là nọc lâu chưa được tuyêt hẳn. Li dè còn lợn oto thường phát như vậy. Mõi trừ hết căn bệnh thi ta dùng ngày thứ thuốc Kiên-linh tuyêt-lậu (triết mõi) giá 1pсо 1 hộp. Nhé 2,3 hộp, nặng 4,5 hộp là khỏi rõ. Vì đã nhiều người dùng qua nên đã biết kinh nghiệm của thuốc Kiên-linh. Còn người ta vào đang thời kỳ phát hành Buốt tức, cương dương đau, nỗi hạch, ra mán, ra mủ, dì là thời kỳ bệnh đương phat. Như thế ta nên dùng ngay thuốc Bình-Hưng (thuốc đương chua bệnh) giá opso 1 hộp. Nhé 4,5 hộp, nặng 5,6 hộp là khỏi ngay. Mả người bệnh giang phái ra, lhay sỏi, nỗi hạch, nỗi dầu lở loét, mõi mày mõi tị, mõi mõi xương dan, nỗi thè dùng ngay 4,5 lọ thuốc Giang sis opso 1 lọ là khỏi ngay. Nhưng thuốc dà kè ra đà, đều không công phat, không bài sinh dục. Biện dà nhiệm người uống khôn, và nhân được nhè giấy của các người khôi gởi về cảm ơn. Đáng phasc các giấy ngõi khen cũng tên cá: người cõi ca đều đăng lên báo để cõi bạn đọc gõa gõi nhưng vi là bệnh (xin) vay xia miêu đăng

BÌNH - HƯNG

89, Pavillons Noirs (phố Mã mây), Hanoi - Giấy nói 548

Chữa bens, phòng bệnh bằng thứ dầu nước là KHUYNH - DIỆP bay thứ dầu đặc là HỒI - THIỀN nước ice hàng dầu thơm BA - LỐ biển ray phap dùng người đều quen dùng như vậy cả

.. Phap dùng người den quên, như vậy mà biện VIEN - DE là đã glut được không biết bao là giải thường lớn trong các cõi Dầu-Khô, vè khoa-Hoc và Ký Nghệ tại xứ ta và ở bên Pháp, thời không có quảng cáo ai cũng rõ ba đều:

1. Dầu-Khuynh-Diép là thứ dầu nước hay

2. Dầu-Hồi-Thiên là thứ dầu đặc tốt nhất:

3. Dầu ba-Có là thứ dầu thơm xuc tóc

quí hơn hết.

Đó lại là mấy mõi hàng bán rất chạy mà có nhiều lõi. Nhà buôn mén ché, Gói thơ VIEN - DE

Sô sõa dầu, chõ nước hoa, dầu thơm: HƯỚNG
Giấy thép lát: VIENDE HUE

TRUYỀN VUI

MƯỜI TÁM ĐỜI HÙNG VƯƠNG

nỗi bài tuôn le sau, hể thấy chàng đi qua phố, có hàng lại cười khúc khích, lầm bầm nói mội mình:

— Cái ông mươi tám đời Hùng-Vương!

Nhung bà thân mẫu của cô thi chằng nhung không hao giờ khóc khich cười, mà lại lấy làm khó chịu về cách cư chil của anh chàng kia, cư chon vòn định rõ ngón tay con bà, mà chàng bao giờ thấy mua mội quyền sô nhỏ...

Một buổi chiều, cửa hàng sắp đóng Ngọc Quang rón rén bước vào hàng dọc hỏi:

— Cô đã có Mười tám đời...

Bà mẹ nghe tiếng chàng, ở trong nhà với chạy ra tươi cười trả lời :

— Thưa ông cô.

Rồi bà lấy ở tủ ra đưa cho chàng một quyển sách cũ nát, quyển Mười tám đời Hùng-Vương, mà bỗn trước bà xin được của một người bạn.

Chàng may mò quyền sách ché cũ. Bà kia ngâm sác mệt dập lại chàng :

— Thưa ông, mãi từ đời Hùng-Vương thi làt phải cũ mới quý ebù... Vậy ông có bằng lòng mua không?

Ngọc Quang lúng túng ấp úng đáp mấy câu :

— Thưa bà... hãy cho..., thong thá để khí khác...

Có bằng cung bà mẹ nghe chàng nói những câu không có nghĩa ấy liền cùng nhau cười ô, khiến chàng đỡ mặt tía tai, ngã đầu chào rồi cút thẳng.

Luôn một tháng Ngọc-Quang không làm béo mảng đến hiệu Nam-Binh. Một hôm co việc phải đi qua đó, chàng vừa liếc mắt nhìn vào tủ kính thi cõi hàng & trong nhà chạy với ra cửa, tươi cười chào chàng, nói một ách âu yếm :

— Thưa ông, mai ông vào mua Mười tám đời Hùng-Vương.

Nhung lần này, chàng cười gần, cầm đầu rảo bước.

KHAI HUNG

— Thưa ông ở đây không có.

Ngọc Quang làm bộ thất vọng, hầm rồng trên sê-cáu lên mồi dưới, ngâm ngòi :

— Thế thi phiền cho tôi quá.

Cô kia tò mò hỏi :

— Thưa ông, ông cần quyền sách ấy làm.

— Phải, tôi cần khảo cứu về mươi tám đời Hùng-Vương.

Rồi từ đấy, cách vài hôm Ngọc Quang lại tới cửa hàng Nam-Binh hỏi mua quyền Mười tám đời Hùng-Vương. Đến

AI MUỐN ĐI CHO'I

Chùa-Hương băng ô tô Phong-Hoa

Ông Nguyễn-quốc-Thuận được giải thưởng nhất về cuộc thi « chọn dân biểu » (một cuộc di chơi Chùa-Hương khứ hồi bằng ô-tô 18 chỗ ngồi; khởi hành từ 5 giờ sáng 5 giờ, chiều về,) có cho bão-báo hay rằng :

Ông muốn bán 18 chỗ ngồi đó lấy tiền cảng vào hội Te-Sinh

Mỗi vé giá 1p.00 bán tại nhà báo số 1 đường Carnot khởi hành vào ngày thứ hai 17 tháng tư tây từ 5 giờ sáng ở nhà ông Thuận số 58 phố Maréchal Pétain (phố Bắc-Ninh).

Ngài nào muốn đi, xin kịp lại nhà báo mua kèo hết vé.

PHONG-HOA

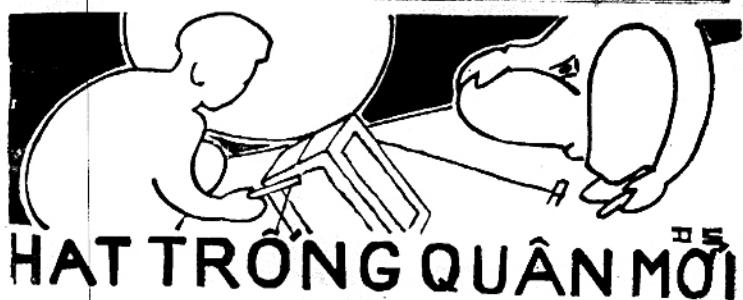
CÙNG BẮC KỲ THÈ THAO

Người phán với nhau, trong lúc tranh luận baogì cũng giữ thái độ nhã-nhận hoặc cùng bàn với nhau cho ra lẽ phải trái hoặc cùng đùa với nhau mà cũng độc-giả chàng vui, cũng cười. Mật báo, không phải là chỗ để rõ giọng còn đồ cho thoa lòng ghen ghét thù hận riêng, không phải là chỗ nói mà không nghe kỹ xem có nên nói như thế không, quên không biết đến, không cần độc-giả nữa.

Chúng tôi vẫn mong B-K-T-T có cái gì biết hơn chúng tôi, thi bảo cho chúng tôi hay, hoặc công kích chúng tôi cho chúng tôi biết mà lý sùa. Chúng tôi trả lời bài trước vì bài trước còn đáng trả lời (cũng như chúng tôi đã trả lời bài Đông-phuong và ông N-K-H-đen).

Bài sau đăng trong số báo B-K-T-T vừa ra không có cái tính cách công kích của lẽ nữa. Nếu B-K-T-T cứ nhất nhất giữ cái thái độ ấy thi chúng tôi không thể nào nói truyện với B-K-T-T được vì chúng tôi sẽ dám ra tói như BKTT mãi, khôi gianh nè gi độc giả. Điều đó không bao giờ chúng tôi làm.

NGUYỄN-TƯỞNG-TAM

HẤT TRỐNG QUÂN MỚI

Đêm thứ hai : diễn tích

Tam Đa chúc tụng

(Ông Nguyễn-Liễn-Lâng, ông Sà-la-Vanh và cô Kim-Chi khen lẫn nhau).

CÔ-KIM-CHI (giáo đầu).
... Tôi giọng, hót tài,
Chú xưa nay tốt giọng hót tài.
Trưởng rắng chỉ có một loài họa-mi.
Đêm nay mở cuộc hót thi,
Thứ xem người hót kém gi chim kia.
(tình huống lhiệu).

Em đây mồ lư là Kim-Chi,
Tiếng oanh thô-thô cũng dư thi thủ tài.

Chưa chồng, áo em biết hót ai?

Hót anh Tiên-Lâng cùng người chúa
làng văn.

Hót rắng : « anh dáng mặt tài nhân.
Pháp văn anh cũng giỏi mà quốc vần
anh sang tài.

Nhất thần tình là cái khỏe khỏe gai,
Ở trong « sô mộng » khéo lai nhai, lè
nhè..

Anh khóc vì gió rụng hoa me,
Khóc vì nắng ha, con ve nô kêu sầu.

Khóc cuộc đời bần bê nương dâu,
Đề cho thành La-Mã qua cầu thịnh-suy

Anh sầu, anh khóc tí ti,
Em láy cái chung cảm ả em cung
buồn..

Tập văn anh, em luồn đê đầu giường.
Đêm nào khó ngủ, em vẫn thường giờ

xem.

Tức thi em ngủ liên miên,
Văn anh thực bô-lịch hơn hạt sen lâu
lâu...

(thông thỉnh, thông thỉnh !)

TIẾN-LÂNG..

...Bà biết đến nhau..

Một lời đã biết đến nhau,

Tri-đam lo phải là cầu mồi nén,

Những lời nêu-nú quâk khen,

Ngâm minh tri-món, tài hèn đều đam

đương.

Lời có như ngọc, như vàng,

Tát tối xin tặng lại chàng Sà-la-Vanh.

Là nhà ngôn luận trá danh,

Văn chương il phổi, thông minh lợt lời.

Cử sự ý-lú trong văn bài,
Ba câu phân đoán chí độ với câu sai.

Sà-huynh có cái biệt tài;
Làanh khén cười ủng ý người làm ý ta.

Cai bã miá náo làng báo đã hít qua,
Anh dem hít lại cũng được ba, bốn lần.

Tinh anh quân-lú hiền-nhán,
Ai mà ché riêu, anh chỉ có ngầm
trong bùn thói.

Rồi anh vắt óc, anh lừa nhời,
Nói bóng nói gió, xa xôi cho hót long..
(thông thỉnh, thông thỉnh, thông thỉnh.)

SÀ-LA-VANH

Bà biết anh hùng.

Anh hùng dã biết anh hùng,
Nhưng dối ta phải phục bạn ma hòng
Kim-Chi.

Nồi danh tài sắc ai bi,
Thực là dáng mặt Tây-Thi tàn thời.

Tóc mây, mặt phương, mày ngàl,
Đồng tiền mál úm, miệng cười bông

Mặt tròn như cái bánh đa
Cò cao ba ngán thục là sinh thay ! (1)

Tài kia súng vứt xác nay,
Đại ngôn văn-lý, áy tay già cung già
(thông thỉnh, thông thỉnh)

CÔ-KIM-CHI

Chỉ có ba ta,

Báo Annam chỉ có ba ta,
Khác nào tam cúc có bộ ba trưởng điệu.

Nhung em giận đời lâm kẽ bac điệu,
Thắng minh xuất sắc lại ra chiêu hét

Xá chí miệng thế nho nhen,
Ấu ba ta phải tu khen lăy minh.

Lâm cho tó mặt tài tình,
Kéo mà thiền hạ xem khinh.. thường

xem thường.
(thông thỉnh, thông thỉnh, thông thỉnh..)

TÚ MỘ

(1) Bóng như bức chân dung đăng ở Phong-hoa.

Cuồng cõi tân thời

của Tú Ly

(I) HỒI THÚ HAI

Nhát giao tranh cường

Cảnh thú hai:

Sơn thủy (tiếp theo)

Tán — Rúa mà bảy chữ, ngoanh dãu lại, thét — kia quân nghịch, nọ quân thù, tán — Tại trào tiền bửu hối đã bị tha, chỉ còn cách giờ tay chịu trói, Đành cởi giáp bỏ tay quí gối, xin đầu bàng may khỏi vong thân.

Sá-la-Vanh ra bạch — làm tri Nguyễn dãu linh chử dã bảu mang, nêu mối thốt ra nhời bì thiết. Thét — hàng bĩ tai chung thần Di-Địch, thà rằng liều mõi cách khôn thi.

(Bỗng nghe tiếng trống và tiếng nhạc ngựa.)

Thét — Thậm cấp, thậm cấp, chí nguy ch nguy! Nghịch quân đà theo rỗi đến kia, áu ta phải mau mau phục vị! đê mõi tim lời năn nỉ, họa may ra còn bút còn ngòi!

Ông Cử Dương ra thét (mắng Sá-la-Vanh) Hô thậm chán bồ ibam! Nhục tại thị nhục tại! Sá-la-Vanh sực vội rụng rời, chịu khuất phục làm nô lòng quân sĩ! Trận bút chiến binh ta gặp bùi, phải ra chán chạy khõe là hơn. Bao giờ ta chạy đã hết đường, khi ấy sẽ đầu hàng cũng chưa muộn!

Cô Kim Chi, cô Việt-An cùng kêu — Người ngự đà mệt mỏi, đường lối cũng hết rồi. Liệu bà mưu cứu chì em tôi, thân liều yến cho khôi vòng lich lúa!

Một tên lính ra bạch — Dạ, dám bầm chử đầu linh, chử kia có một giàn bi, tên thân vào có lẽ lại bay, đợi quân thù

1) xem Phong-Hoa số 38

nó chạy qua đây, khi ấy sẽ dò ra đánh úp, nên chẳng ba?

Chư đầu linh đồng nói — Hảo! Hảo! Diệu kẽ diệu kẽ! Thần mưu thần mưu! Khả khen cho tiêu tốt tri cao, về sơn-trại sẽ ghi vào sđ thường.

(Đầu linh, lầu la chui cả vào giàn bi chốn)

Tú Ly, Nhát giao Cao, Việt-sinh, Nhã Linh, Nhị Linh càng lầu la ra riệu một vồng.

Nhát giao Cao bạch — Quái dã chán quái dã. Kỵ lai thatem kỵ lai. Bọn chúng vừa đây chạy như đàn vịt, giờ đã chốn di đâu chẳng biết, hồn chui trong giàn bi bên tè.

Tú Ly cười, nói: Trong cơn hốt hoảng, tâm trí hồn mê, bọn tàn quân không nấp bụi kia, không mọc cánh chạy đầu cho thoát.

Thét — Rúa mà chúng ta cũng nên dừng b. ớc, kéo quân thù đánh úp sau lưng, kip dàn quân ta vây kín một vòng địch-quân hồn khõ lòng lâu thoát. Hết lương thực át là nhao nhác, phải bỏ gươm cởi giáp quy hàng Bố quân (quân át) phải cãi cách cầm mặt tuẫn phong, kéo quân nghịch ra khõi vòng chốn thoát, nghe.

Tú Ly cùng chư đầu linh bèn dàn quân ngồi nghỉ, rồi đánh trống. Đến ván tối lâm cảnh ban đêm.

Trong giàn bi — Hoàng chủ lai lò mò ra lồng tai nghe rồi nói: Tán — Giàu bi kia ẩn nấp, tạm được chốn yên thân, nhưng rúa mà ngồi đã chõm chén, không có lẽ lẩn khẩn được mãi! Âu là;

nhân khi trời sụp tối, kịp lẩn mò tìm lối thoát thân à.

(Nói xong dì mò, hai tay sờ soạng) Thần mưu Vĩnh và tham mưu Hiếu cặng giắt nhau lò mò ra.

Tham mưu Vĩnh nói — Lắng tai nghe đã hắn rõ ràng có tiếng người đi/cứ phép mõi bẩm độa mà suy. Át là phái có người đi lại.

Tham mưu Vĩnh và chủ trại Hoàng chém chán vào nhau — Hai người đồng thanh kêu:

Á á á á! Địch bị quân thù, mau mau chạy chốn.

(Rồi hai người quay lưng lại nhau chạy mỗi người mỗi ngả).

Chủ trại Hoàng chạy đậm đầu vào ông Cử Dương. Dương tóm lấy Hoàng.

Ông Cử Dương thét — Bố các anh em ơi! mõi dã bắt được tên quân nghịch, kip ra tay chói chặt diệu về Ta nên nhân trời tối canh khuya, đến úp trại tất là đặc thằng!

Các vị đầu linh đều đồ sô lại, đánh lộn sộn nhau trong bóng tối.

Ông-Nguyễn-Trọng-Thuật giao chiến với ông Ng-vân-Tổ. Sá-la-Vanh với Kim Chi, Việt-An với Ng-Phùng, Ng-công-Tiểu với Trịnh-dinh-Rx, chủ trại Hoàng với ông cử Dương.

Đồng thanh thét — Ai ái! đây này một quân bút, đã biết tay mõ chua, từ rầy nhớ lấy mà nén chửa, bằng nghịch mõi át là bồ sác.

Ngoài kia, Phong-Hoa đứng cười: Hal ha! hal ha!

Đầu linh trại Hồng Hoàng cảng đánh nhau già.

Dòng thanh nói: Á ái! tức chết đi này! hay cho lũ chúng bay, đánh ta thua còn cười mà chế nhạo!

Một tên lính ra bạch — Ô bay! này đầu linh Hồng Hoàng trại, cứ làm sao mắt lại quáng gà! Cùng tướng tá trại nhà, cứ nhầm mắt đánh boài đánh hủy!

Thét — Ôi đầu linh, ôi đầu linh ơi! mau mau lai tình! mau mau lai tình! chờ có đánh nhau hoài mà đau tội nghiệp!

Đầu linh trại Hồng Hoàng — đứng tay, than — Ngò là quân Phong-Hoa, ngò đầu hóa quân minh.

Đầu tôi biết tội dã nhiều.

Rắp mang vàng dâ mà liều với thân. Chư đầu linh định dập đầu vào da, xong không dám, quay lại khóc với nhau.

Hoàng chủ trại,bach — Chủ vị ôi! là y vẫn giọt bécg, ruộ sa mâu đỗ, thê sự rầy dà ra thê dò, dùng thương vay nèu liều chạy cho nhanh.

(Có tiếng nhạc ngựa, tiếng chuông, tiếng trống ầm ầm).

Đầu linh đồng hô: Chạy! chạy! ai bước được nhanh là người ấy túc tri

(Chạy ra ngoài giàn bi)

Một tên lầu la bên Phong-Hoa đứng trống — Tán — Nợ kia quân trại Hồng Hoàng, quân ta kip đồ ra mà bắt!

(Quán Phong-Hoa uá giặc, tiếng trống vang trời, quán reo rẩy dã).

Bắc kỳ thể-thao xác búa c'uem
Phong-hoa...

Ai ngờ!

Bắc kỳ thể-thao đỉnh lẩy mủi
tên độc bắn Phong-hoa..

Ai ngờ!!

HIỆU MÙ PHẠM MANH - KHA

80 PHỐ HÀNG BỘNG HANOI

GIA ĐẶC BIỆT không dâu bằng

Mù hai lân nút chai, kiều quả dưa rất đẹp, cò bao hành một năm

GIA 1P.60 - ở xa xin gửi thư về mua buôn

Tú-Ly-Nhát-giao-Cao dâng nói-Tán :
Chuồn chuồn bay bột thịt, chau chấu
chết là roi. Mọi giao-phong đã chịu
quá cùi, quao càng tướng chạy như
còn cùi! Quyết bằng dung tha lùi chuột
bấy lâu nay là lút rừng vào à!

Thét - Bó quần ! mau thừa thẳng đuối
theo, cùng ta quyết ra tay tróc nã.

(Tú-Ly, Nhát-giao-Cao cùng lùi là
đi riệu mây vàng)

Hoàng-lăng-Bí chạy nói - Ôi thương
bit nước đã đến chân, lòng thêm ảo
não; chư vị cố mà đi đoạn hận, quyết
tết báo bộ ngon bài cùn, nghe.

Hữu tham-mưu Vĩnh nói : Chùi trại
đi đầu lĩnh này dã mặt, nất gan tròn,
còn ai dám cản ngắn quân nghech.

Tả tham-mưu Hến nói : Nay chèc
quân thù lấy chùi trại làm cái đích, chì
hàng theo họ Tào xưa mà cắt quách
nǎm râu, rồi chủ trai bỗ lại áo long
bào, thi lùi là nghech nào bắt được!

Lùi là Trác Đynthia chay ra nói : Xin
chùi trại cùng tham mưu mau chạy
trước, còn mặc tôi ra sức ngăn ngừa,
đường cùng pấp lục quân thua, tay theo
lượn khà tua chống đỡ.

Chùi trại Hoàng nói : Thét ! Người là
ai bỗ ? đám múa mõi với khua mõi ! tài
gấp van, người chì chẳng ăn người,
buồng lại dò vò danh tiêu lõi.

Trác-Đynthia nói : Thưa chủ trại, tôi
tuy rằng dỗi song cung, do-xarg có đao
tobúa, lòn dè hộ iban'dor do mängce nūi
tên tbàn, tos-dor-nàng có đầu cá ugao,
tôi vẫn cuối. Ngần ấy tật, ngần ấy bùn
bối, giờ một trận huyết chiến át thành
công.

Tham-mưu Vĩnh nói : Nghe lời nói
phách, ta muốn nồi xưng, người muốn
chết ta cho được thỏa lòng (quay lại
chùi trại Hoang cùng tham-mưu Hiếu),
còn ba ta nén xa chạy cao bay.

(ba người vào)

Trác-Đynthia còn một mình, đứng lại nói
Rõng hoa cùt lợn, eo lúc cũng Thom,
ta tuy lùi là, có khi cũng giòi.

Tán - Rúma mà chửi cái chay cái cõi,
đi bắn là ta, vẫn phuòng cùi ta phải
giòi ra, còn búa sát giề là chém
nghech.

Nhát-giao Cao ra bạch - Quân Hồng
Hoang nay dã sạch, biết theo ngã
nào mà cao mặt mày lên chơi. (trong
thay Trác-Đynthia)

Kêu - hó lùi là ! trông người xem
cũng ra người. Vậy có biết chủ người
chay đâu không a, lùi là !

Trác-Đynthia dâng nói - Chạy đâu
không biết, mà bồi chí ta ! nếu người
còn nói, ngon hóa này chẳng tha người
được !

(Nhát-giao Cao ôm bụng cười)

Thét - A ra người cười, a ra người
suỵt ! Oong-do-măng ta phái nảng búa
lên trước, do-do-măng chém xuống đầu
người sau !

(nảng búa lên)

Tán - vặng quá, chèi chèi là nặng !
rào dò ta ... ôi là dò ta !

(Nhát-giao Cao trong thay cười rã rời)
Trác-Đynthia thét - Chết đến nơi mà
chẳng biết à, này tay lại đây để ta
chém xuống.

(Trác-Đynthia ra sức bình sinh chém
xuống một búa)

(Nhát-giao Cao cười rồi lùi lại - lui
búa ráng xuống chân Trác-Đynthia).

Khóc - Hí ! hí ! hí ! hí !

Tán - còn chí, thời có còn chí.
Báu quăng tên mắt lấy gì máu may.

Nhát-giao Cao cười nói - thắn và
bao hơi súc, mà cả gan chim chích ghẹo
bồ nông, nhưng ta dày dại độ khoan
hồng, con dao sắc cao chí đỗ tiêu
tốt, một búa cho mi sống sót, về bảo chủ
vì kín kít lai bằng.

(Nhát-giao Cao dâng dit Trác-Đynthia rõ
tha cho vỡ.)

Trác-Đynthia ôm dit khác, lải thuê về
Ôn bắt tặc, ôn bắt tặc, ngái vò
cùng, ngái vò cùng. Từ nay xin thề
với non sông, chèa giại giội vuốt râu
Phong-Hoa !

(Nói xong, ôm chân vỡ).

(Nhát-giao Cao dì một vòng, thay một
anh phu xe.)

Ông Sa-la-Vanh trả hình làm phu xe

Thét - Ôi, ôi, ôi ! đau cha chả là
đau / đón cha chả là đón !

Khóc - Hí ! hí ! hí ! hí !

(ngồi xuống ôm chân, quẳng búa)

Tán - Oa lưỡi búa, ôi lưỡi búa, sì
ngòi mi phản chủ hại ta. Ráng vào
chân duu chết bùa chà, quẳng cho rảnh
đè làm chí vòi ịch !

(Trác-Đynthia quẳng búa đi)

(Nhát-giao Cao dâng cười ngặt nghẽo)

Trác-Đynthia thét - Người đừng khinh
bit, mắt búa bấy còn tên, tên độc này
ta ra sức bắn lên, cá ngao nõi cũng còn
phải chết.

(rất cung cấp tên bắn)

(Nhát-giao Cao đợi tên đến, hất lay
một cái, tên vọt lên cao rồi rơi vào đầu
Trác-Đynthia.)

Thét - Ôi, ôi ôi, ôi, đau cha chả là
đau, đón cha chả là đón.

đứng nói: Bình tan tướng chạy, nghĩ
lại thương ta chót thâu sên không trời
với con gà, xếp binh khí về nhà ăn cơm
vợ.

Tán - Rúma ngựa chạy cùng đường,
chì còn cách trả binh làm phu xe kéo.

Hát - Cái xe là cái xe tay,

Kéo ai kéo lại cà ngày lăn đêm.

Ai ôi, cái nệm nó êm.

Rún lên rún xuống, ai lên xe này,

Rá súc, tôi là tôi kéo ngay,

Có tiền sẽ đóng đinh ngủ ngày rồi
lại ngủ đêm.

Tú-Ly Việt-Sinh v.v. cùng lùi là ra

Nhát-giao Cao nói - Nay anh ! tôi
đã ra sức tim, mà chẳng thấy bóng
chim lăm cá, lũ Hồng Hoang nó chốn
đầu mât cá, anh có mồi chán gọi xe
kéo mà về thôi.

Gọi - Xe ! xe !

Sa-la-Vanh nói: Dạ ! dạ !

(Kéo xe lại)

Giọng nói hời run run - Thưa ông
tại xe !

Tú-Ly nhìn, cười ngắt nghẽo, nói với
Nhát-giao Gao - Nguyễn-ti-ễn Lắng chờ
lên cây mè, nay tôi đã lóm được. Tố
Dâu, còng Lê - còng - Đắc, Đinh - còng
Tiểu còng Triệu-dinh-Rú, bấy nhiêu
tướng chay đã mỏi rã, tôi biết vậy đã
phục quân chờ bờ bị, duy chỉ còn có
chủ trại Hoàng-lăng-Bí cùng với Hiếu,
Vĩnh bài tham mưu, kéo tàn quân chạy
tự dàn cùu, tôi thương hại thả cho về
bên trái.

Gọi - Rúma mà chử, còn anh phu xe,
anh có phải Sa-la-Vanh chăng ba ?

Sa-la-Vanh run sợ, không nói lên lời;
Cười - Ha, ha, Yêng hùng rúma mới
gọi yêng hùng, trong thiên hạ duy
tử-quân dữ Thảo.

Tán - Rúma à, Sa-la-Vanh công tử
mẹo công tử nghì giải như thần, nhưng
qua mắt mõe rắng không dạng, bầy
chùi công tử muôn sống, kéo mõ về đến
âi Nhật-Tân.

(Nói rồi bước lên xe) Sa-la-Vanh kéo đi.

Gọi - Bó quần ! một trận tra nh hàng
nay dã toàn thắng, mau man trở lại
thành Phong-Hoa khao bưởng ba quân
nghe.

(Quán - da, da, da.)

Tú-Ly, Nhát Dao Cao cùng lùi là còng
vào,

Hạ màn

HẾT

MOI ! ĐẸP !

Ci nhiều kiều chử rát mới !

In rất đẹp !

Lại giá đặc biệt !

Nhận in dù các số sách, báo
chi, quảng cáo, danh thiếp, v.v.

Imprimerie Moderne

62 Rue des Changeurs - Hanoi

Télé, N 386

THUỐC LẬU VÔ - ĐỊCH

một mẻ thuốc già truyền đã năm đời nay của cụ lang Khoát đã nổi tiếng là hay. Chứa không sai nái, thuốc này không hại đường sinh dục, không vật và nhoc mệt uống thuốc đi làm như thường, lại còn làm cho khỏe tí khôn ngù khôn, hàn xịt, hàn nát, ai mài hàn thì hàn hoát, hàn đã thành kி mòn, mòn kி mòn, đục quy đầu tròn tròn, bay di tiêu ra những cái lỗ nhỏ như lỗ chuối, uống thuốc này lỗ khói dứt, noc, chì không đỡ rồi đến khi nhoc mệt truỵ say hổ tái phát như những thứ thuốc khác. Những người đã uống qua thuốc này đều cảm thấy là hay nhất, là một thứ thuốc Vô Diện chửi về bệnh lão. Giá mỗi vò 1p00, những người mách nhau là hay từ lão phết hạch, phết sỏi phết thận, tai út mắt hoa, cùi đình thiên pháo, chì uống một vò thuốc giang mai già ép llop nhẹ nhay. Còn người dân ông di tìm hàn thau, dân-bà khí hư vì chèi bời quá độ thi uống một hộp hòn hàn bù thau giá 1p50 sẽ thấy trong người khoan khoái, bệnh hòn hòn đã nhieu lâm, tiền thử người dùng chàm tiêu và hàn mòn mòn, đèn hòi khói này mà vẫn chưa khỏi, thi nghĩ là bệnh quan cách rất nguy hiểm, phải di tiêu bùn hòn hòn chàm mòn có thể khỏi được. Sản hiện lại còn thử thuốc bằng raxon để chữa chứng đau bụng, đàm rát thận hiệu, đã thấp từ nhỏ, sinh, chì uống một chén lồng raxon là cảm thấy nhẹ tinh minh giá 8p30 một chén con người nghe rõ khó cấp bùn hiện cho không lấy tiền. Lúc nào cũng có ông lang Hợp đồng lang Khoát chay chèi vò bùn hòn hòn, là cảng cao lang thau, chàm chén hòn hòn, nhâm nhâm trèo con 8p20. Th夥 chén người nhứa 8p30 mỗi tháng, trèo con 8p20.

KIM - HƯNG Dược-phòng

104 bis Route de Hué Hanoi

HAIPHONG 130 phố cầu Đất hiệu MAI LINH

NAM ĐỊNH 28 Rue Champeaux hiệu VIỆT LONG

HUẾ 18 Rue GIA LONG

Ai dùng nước hoa nên biết

NƯỚC HOA - La Reine des Parfumes • Bà chúa nước hoa
hơn rất lịch-sử, không hắc, súc mít, vẫn thơm mãi.

Lọ nhôm 1p50 Lọ nhô 8p55

THUỐC SÚC TÓC - Rất hợp thời không nhàn không cỏ
gấu, rất vệ sinh không bay đau mắt, mìn chài thế nào
cết, ống không sùa xuồng mệt, giá bán theo hèn Pháp, rất hàn
Fixateur Parisienne - tóc cứng hay tập th thoao nêu dùng

Lọ nhôm 8p58 Lọ nhô 8p55

Fix-Prillanbel - e tóc mềm nêu dùng *

Lọ nhôm 8p45 Lọ nhô 8p25

Brillantine Dollar - e thứ này thi nhau

Thứ thường 8p45 Thứ Lox 8p30

Bán tại các tạp lợn Hanoi

Ở tình xa si muôn mua buôn mua lẻ xin vét thử hỏi

VAN HOA 48 Rue Tirant - Hanoi

VUI CƯỜI

Cửa X L N Hanoi

1. Tự vưng hoạt kê

Công tử: Công là của chàng, của nước, tử là con, công tử là con của nước, (enfant de la patrie)

Công nương: Công là của chàng, của nước, nương là con gái, công nương là con gái của chàng (fille publique).

II. Cùng dòi xem Kiều

Tưởng du học bên lèng mới về, một hôm giờ quyền Kiều ra ngâm, hỏi bạn là Thuyết ngồi bên cạnh.

— Anh xem truyện Kiều có thay tác giả nói có Kiều có mang vào hồi nào không?

— Không!

— Anh nhận là Annam mà không hiểu truyện Kiều, hãy đọc lại câu:

Thái kinh, nàng chúa, biết là làm sao.
Có Kiều chẳng chúa là gì?

Cửa P II Q Haiduong

1. Uốn lưỡi nhảm

Ông giời k thường hay uốn lưỡi để học trò để phân biệt: hổ nào nên viết s. x, huặc tr. ch. Nhán ông mua tờ Phong-Hỏa đang ngâm mấy câu thơ của ông N. K. Hiếu và Phong-Hỏa, rồi ngồi đèn xanh cái hỏa lò. Trên bàn « chai bé, lại « chai » to, bà giáo di chơi chật vè, thoảng nghe thay « hổ lò », chai lớn chai to » mà ông đọc lại uốn cong lưỡi lên liền hồi: thơ giùm tài cát cả hỏa lò chai lớn, chai to.

— Đúng mợ đoán ra đây.

Khó gi — tại cảnh nướng chai ăn, ngồi bên hỏa lò mùa rét.

— Không phải, đây là bài thơ ngồi uống rượu cạnh hỏa lò, trên bàn đèn chai rượu kia mà.

— Thế sao cậu lại uốn lưỡi i chép tưởng là con trai, con sò.

II. Cùng vì lè phép quâ

Cửa Lời-Hòa nhà học xuất thân, là người rất có lè độ. Một hôm cu đến chơi dâng cự Cửu Môn là bạn đồng khoa, ngồi cho trên gác, điều thuốc hẫu lân, chén trà đã cạn, cu dứng giày xin kiều về.

Cụ vốn lè độ, không hề như thói thường chào chủ nhà rồi quay lưng

bước rào, cu cẩn trọng cứ đi giặt lát chằng may đến cửa gác cụ hạt chăn ngã lán xuồng mà mồm chưa rút câu:

« Tiêu đệ xin vò phép quan bác nhé! »

Cửa N B L Kiến-an

Trè kho làng bếp

Năm Toàn nohen, thích hâm trè kho mít. Một hôm đang nằm hâm có đĩa trè kho đè cạnh, thằng cháu đương chơi ở giường trong, bò lại chỗ ông nó đương hát thõe, thấy có đĩa trè kho, thò tay chực bốc.

Năm Toàn với vàng quát lo lên:

« Cút đấy! không ăn được đâu! khỉ oai lo »

Cửa T S Sơn-Tây

Nghe nhảm.

Thầy giáo — Le coq là con gà sống.

Nháu ở trong lớp là một thằng học trò nghịch ngợm, không chịu nghe bảo giờ, nghe thầy chữ cốc, thường lá thay bảo cốc thằng Lợn bên cạnh, bên thằng cánh đưa một cú vào đầu thằng Lợn. Thằng Lợn đai quá, sụt sít khóc rồi lên thưa thầy: « Thầy gọi Nhán tên mà bảo rằng: « sau này, ai cốc nó đè cho nó khóc? »

Nhán đau răng; « Thưa thầy, con nghe thay thay bảo cốc ta, thi con mài cốc nó chử »

Cửa H V. H. Thời Bình

Lời cao trè

Nhán chém mạt, con bê Phai được anh nó cặng xe cạp cùi chơi, thèm làm. Khi nào nó ngồi lên xe của anh nó là nó cung thay bánh xe thành thoáng cùi thay bánh xe thành thoáng ngoặt nghèo như trước. Một chốc hình như nó đã giài ra được bền bỉ với anh nó rằng: « anh! Cái xe của nhà ta nó khôn quá, chả thể mà hể khi nó trống thay đóng phản trâu to sá là tự nhiên nó tránh ngay ra một bên không bao giờ đè phai cà. »

Cửa V. K. T. Hùng yen

Cách làm ván.

Thầy giáo bảo học trò: « trong khi các anh làm ván, không cần phải nghĩ ngợi cho lắm, chỉ xem trong bụng có gì thì viết ra mà thôi ».

Một anh học trò nghe lời viết rằng:

chung tôi làm ván, không cần phải tu tưởng, trong bụng tôi có những ruột, gan, quả tim, già giày, mồi quà quí, hai cái bánh, rồi lại có n ấy bat cơm và vân nữa. »

Cửa P V. T. Huu yen

Lời khai

Quan — Bố may tam nghề nghiệp gì?

Dân — Bố con đã di làm quan từ năm nay có cơ a

— Quan gì? Ở đâu?

— Bùm, quan ấm a (chèt) và ở dưới đất.

— Mày làm nghề nghiệp gì?

— Bùm con làm nghề dòi a.

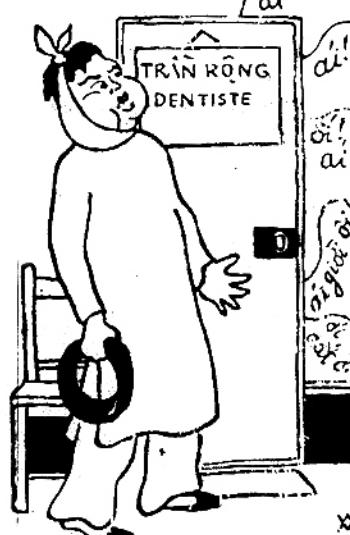
— Dòi gi và dòi ở đâu?

— Bùm dòi dắt dập dè ở Chợ Suối a.

III. Chóng phát

Hai thầy địa lý đến dòi mà cho mót nháu phu hì kia. Khi dè xong rồi, nháu chửi thét hai thằng một bôa rât no say — tối hôm ấy hế nào một thay bị đáy bụng, di thảo long. Đến sáng chủ biết vâ có ý số thay địa lý mới hỏi rằng: « Thưa hai

**NHỎ RĂNG LỐI KIN THỜI
KHÔNG ĐAU!**

Bức tranh không lời

thay, đêm qua có cái gì mà nó cứ phanh phạch ở dâng sau thay? Thầy địa lý mau trả khôn, đáp ngay rằng: « Thưa, đây là mả của ông được dỗ, long mach chay không kịp nên phải phát phi ra do, ông tình chung tôi dè có hay không, thật phát chóng quá, phát nghe thấy được! »

Thi câu đối**Danh sách**

Trúc Nam: Hanoi — Xuyên N T L
Hai-pheng — D H N Saigon — N T T
Khâm-thien — V X S Haiduong — N
D H Hoàng Mai — Q P L Champeaux
Nam-Binh

Bé

Mấy lời phân trần cùng các nhà dự cuộc thi câu đối

Như đã nói trước đây hôm 1 — tháng 4 là kết bạn gửi thi câu đối

Bản báo đã có cộp những vế khai dũng lèn bão; xét trong số ống vế đổi câu thứ nhất, không có vế nào thực hoàn toàn trùng cách — Thành tài không ai được giải thưởng cả — Hầu hết lúc ra câu đối cũng biết là khó đổi, sợ trước ràng không có ai đổi được nên không dám tăng giải thưởng to, vì các độc giả cho bản báo là không thành thục.

Xét ra chỉ có hai câu đối của ông Đỗ Xuân-Tiên Bạch-Mai dâng trong số 34 tuy không trùng cách nhưng khá bón — Vậy bản báo định tụng ông Tiên một năm báo Phong-Hỏa

Xin cờ lời cảm ơn chung cả các bạn và đợi dịp khác ta lại sẽ cùng nhau mua vui

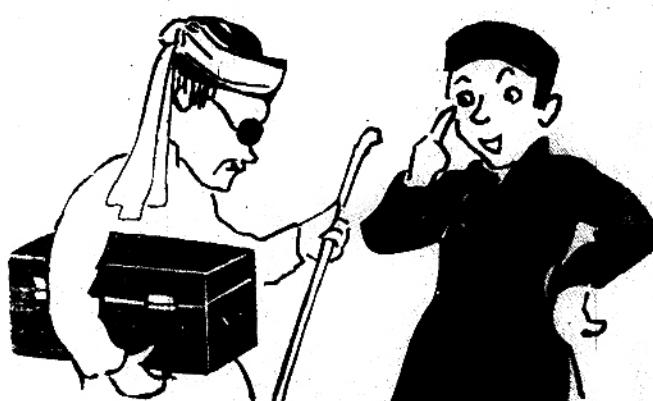
PHONG-HỎA

Mấy lời cảm ơn

Bản báo có lời cảm ơn tất cả các nhà buôn dâng tặng giải thưởng về cuộc thi chon dân biểu:

Hiệu Cứ chung (nay dọn đến № 100
Colon (sans colon) hiệu ruộm Phạm là
hiệu Kanh ký, hiệu Van-Toàn nhà bắt
giác Tân Dân, hiệu Vũ-dô, hiệu
Binh hưng và hiệu Nam-ký.

PHONG-HỎA

— Thầy đội khăn đeo, ai thế?
— Ấy khăn cu tôi mờ, e về hời trong năm.
— Thầy thêu xe hay dòn ở đâu?
— Tôi thêu ở trên phẳng ngang.
— Sao thầy không thêu xe hay dòn của sô Louis Chúc?
— Ấy tại người ta dòn rằng: xe và dòn sô ấy xấu, chả lại lười
việc giao phó cả cho người làm.
— Ai bảo thế? Họ chẳng chỉ có thầy... Chứ ông L. Chúc là nhà cho
thêu xe và dòn, đầu tiên đã được nhiều người ba vì xe tốt, dòn rồng mới

Xin chú ý đến Ga Mới đầu cầu Paul Doumer Hanoi

Ở ngõ bàng Khoai Rue Duranton
cạnh Gare Mới Đầu Cầu Hanoi số
54 và 56, telephone số 268, cùi một
xiềng nhện khôn làm cuie nhà, cửa,
đòi đất và bìn các thức gõ: cây phiến
va xé, cùi xiềng mây cưa làm cuie
thức cùi, lítcaux, lattis, các cái cửa
lách, chớp và cọc, gác hía ngoài
bắc, công việc làm rất nhanh chóng
được chú ý cho quý khách.

Các quý khách cần sự gi về việc
móc tai đặt ngay cho bản menu vua
khởi mứt thi giờ mà lại cùi phần lợi.

Ở ngoài gare Hanoi lúc nào cũng
có gõ về bìn.

bản hiệu xin khai một vài thứ và
bán chèo khách trong it lâu như
một thời gian.

Rui lợp ngồi № 027 x 0.027 Giá 0p056
Lattis № 027 x 0.010 Giá 0p030.

Han hiên xin mách dùm các quý khách cần sự gi về việc làm nhà, và biện
đang cần các thợ mộc và thợ nề để đến mùng 10 tháng riêng Annam thì bão

BẮC-KỲ THỂ-THAO VỚI PHONG-HÓA

Phong-Hoa từ khi dời mới, có mở ra mục «Những bài đầu dọn » để vạch rõ của các bài viết văn. Trong số các bài viết văn bị vạch rõ đó có ông Trúc-Dỳnh và ông Lão Ông — vì hai ông này viết một thứ văn không phải là văn son nam (các ông định tâm viết ra như thế để cho văn có vẻ mới mẻ đặc biệt).

Ấy, chỉ vì có thể mà trong B. K. T. T số 121: gay trang nhất có một bài dài ba cột nói riêng về Phong-Hoa và ông Nguyễn-Tường-Tam. Cũng là một bài hán hạnh to tát cho Phong-Hoa được một tờ báo thèm ibao nói lời.

Nếu Phong-Hoa có lầm lỗi, có dốt nát, nếu trong Phong-Hoa có thứ văn không gây gợn, mà được qui đồng nghe B. K. T. T. chỉ cho, Phong-Hoa thực lầm làm cảm lạ, vì Phong-Hoa tự xét cũng thấy mình dốt như B. K. T. T. vậy. Ai dám nói mình giỏi bao giờ.

Thứ văn viết bao, viết sách đã là thứ văn bản cho mọi người xem, thì mọi người đều e rằng quyền binh phòm đến, dẫu người bình phẩm ấy không viết nổi câu văn đi nữa — Phong-Hoa vạch những cái dốt của các báo khác ra, cũng là lấy tư cách người đọc báo, mua báo, không phải là để tỏ rằng mình giỏi hơn, tài hơn. Xin B. K. T. T. xét kỹ và nhận biết cho như thế, chứ không phải là muốn «chung bảnh» với độc giả như ông Trúc-Dỳnh thường nêu.

Xin ông Trúc-Dỳnh lại nhận hai điều này:

Điều thứ nhất là những cái dốt mà Phong-Hoa vạch ra, nó thật là cái dốt, đích xác là cái dốt, chứ không phải là Phong-Hoa «hết ngay làm công» «chẳng đúng chót nào cả» mà ông Nguyễn-Tường-Tam làm thế không bao giờ «sợ lòn dạo đức» (!) chỉ có ông Trúc-Dỳnh nói không như thế là «lòn dạo đức», thôi.

Điều thứ hai là dã nói dẽ ai thi chỉ tên vạch mặt cần thận, người nào dã

viết xấu dở, dã ký tên thi phải chịu nhận lấy trách nhiệm; câu văn dở là tự người viết ra.

Ông Trúc-Dỳnh lại bảo các báo Pháp không bao giờ có những mục như mục «bài đầu dọn». Ông Trúc-Dỳnh sai, một là ông nhầm, hai là ông đọc ít bao tây, ông cứ mở ngay tờ «Canard enchainé» (có bàn ở bên này) ông sẽ biết là ông nhầm, mà dẫu ở báo Pháp không có cái dở cũng không quan hệ gì.

Ông Trúc-Dỳnh lại bắt chước Nhất Dao tạo ra nhất bài đầu dọn của Phong-Hoa. Hay lắm! Thật là ông nói sio. Ông làm vậy, ông cũng bắt chước Phong-Hoa «vắng mắng nói cáo», «bè ngay làm công», «quấy Lôi bối thối», «thiếu tu cách quân tử», «bất nhã» v.v.

Nhung lại xin ông nhận cho rằng Phong-Hoa chỉ vạch cái dốt của câu văn, chứ không chửi thề, nhàm chán không kẽ tội, vì đó không phải là lỗi tại nhà viết văn; như «cứu vớt» nhầm ra «cứu vớt».

Nếu Phong-Hoa cũng bắt chước B.K.T.T. nhặt những chữ đó, (như ở trong B.K.T.T số 120, chữ Hà-thành in ra Hà Thanbs, chữ dã in ra chữ đa) thì độc giả họ sẽ cho người nhặt đó là người ngốc.

B.K.T.T lại ra mục Mùi tên độc để bắn riêng Phong-Hoa. Phong-Hoa có mục bài đầu dọn nói chung dở các báo: các sách, chứ không có vì thù hận hay ghét riêng, nay B.K.T.T dụng tâm công kích Phong-Hoa, vì thấy Phong-Hoa vạch dốt của mình ra. Hồi ai là quân tử?

Đã vậy thì cũng xin nói thực rằng, nếu Phong-Hoa có ý nhặt bài đầu dọn ở B.K.T.T. thi cứ bao nhiêu bài là bấy nhiêu bài — Phong-Hoa không nhất thiết vì còn bận nhặt ở các báo khác nữa.

Cứ xem như ở trong B.K.T.T. số 121 về bài Eclair thiêng Stade, mới có 5 giòng mà đã bài bối rối: như tái đấu lần thứ hai (tái đấu là đấu hai lần rồi),

nhưng kỵ lao khôngh phai là làm văn sầu, và lại một người con gái bỏ, mà cố quên cái chết nó đời mình, suốt ngày vui vẻ tươi cười khôngh bẽ một lời than thở thì khôngh biết rằng sầu ở đâu thế? Sở dĩ phải phân giải điều này khôngh phai là để cãi cho minh, chỉ vì thấy có người đọc văn khôngh hiểu mà nói nhầm nên lấy làm lạ, phải nói rõ ra đây thoi. Truyền Nàng mới trong rừng xuân vốn viết ra cõi để tỏ cái ý tưởng ở đời phải vui, dẫu chết đến nơi cũng vẫn vui.

Ông Trúc-Dỳnh sai, trước khi dám khôngh, ông hãy xem lại cẩn thận cho rõ nghĩa hai câu cuối cùng trong bài ông viết để công kích Phong-Hoa — xem lại cẩn thận đã rồi hãy phát biểu mà bảo người khác là dốt.

Ông Trúc-Dỳnh lại bê ông Đông-Son và người trồng tay lên bàn, bốn ngón gấp lại chỉ chổng có ngón cái — đểen dây thi (xin lỗi ông), thật tôi phải nói to rằng: bê vây là ngu, mà ai cũng đồng ý với tôi như thế — Một bức tranh khôngh hài nó bay về cái ý nghĩa, chứ về người chống cầm bằng ngón tay cái, hay tay khôngh có ngón, bay thiếu một cái lông mi, thiếu một cái lỗ mũi thi có quan hệ gì.

Tôi xin mách ông rằng bức tranh lẽ bê Đông-Son và người dâu bà hai chân phai. Đây, lỗi đấy, đấy mới thực là lỗi — nhưng cho thế nữa, cái ý nghĩa «sự từ lè hò» có giảm đi chút nào không?

Ông Trúc-Dỳnh lại bảo P.H. công kích thơ sầu, văn sầu mà vẫn làm thơ sầu, truyện lòn khò sô, tiêu thư ho lao, công từ chán đời. Không biết công từ chán đời, ông Trúc-Dỳnh thấy ở đâu, còn phu thư ho lao thi chắc ông định nói bài Nàng mới trong rừng xuân.

P.H. công kích văn sầu chứ khôngh bao giờ công kích truyện lòn khò sô. Noiden

người con gái ho lao khôngh phai là làm văn sầu, và lại một người con gái bỏ, mà cố quên cái chết nó đời mình, suốt ngày vui vẻ tươi cười khôngh bẽ một lời than thở thì khôngh biết rằng sầu ở đâu thế? Sở dĩ phải phân giải điều này khôngh phai là để cãi cho minh, chỉ vì thấy có người đọc văn khôngh hiểu mà nói nhầm nên lấy làm lạ, phải nói rõ ra đây thoi. Truyền Nàng mới trong rừng xuân vốn viết ra cõi để tỏ cái ý tưởng ở đời phải vui, dẫu chết đến nơi cũng vẫn vui.

Nói tóm lại: cái nhầm ta của ông Trúc-Dỳnh là tưởng rằng Phong-Hoa vạch lỗi của người ta ra là để tỏ rằng miêu giãi. Rồi ông không nghĩ gì cả bao ngay rằng P.H. cũng dỗi, sao lại dính dặt dót của người ta!

Mình là người có lỗi, thấy người ta vạch ra, dáng lẽ xít xem mình thật có lỗi khôngh (nếu có thì sửa, nếu khôngh thi phao giải), thì lại cả tiếng hỏi lại: thế còn bác! bác cũng có lỗi, sao bác lại vạch lỗi tôi — Minh viết văn dở, người ta chỉ cho tại dám khôngh cái đường: thế còn bác! vẫn bác cũng dỗi, sao bác lại được chỉ cái dốt của tôi.

Nếu cái như vậy thi là người câu, không biết điều — Ông Trúc-Dỳnh sai! từ đầu bài đến cuối ông cái toàn theo cách ấy.

Nếu cái theo cách ấy thi không thể nào nói truyện lâu với nhau được, vì trong hai người, có một người cái bướng. Là ai? Xin để độc giả xét đoán.

NHẤT-LINH

TRÊN MẶT TRẬN

Bắc kỳ thể thao từ nay đã công nhiên khai chiến cùng Phong-Hoa tuần báo đây!

Nhung khôngh rõ rõi ông Tú ly vẫn điềm nhiên ngồi ở trên «công thành» mà bút thicc lá, hay phải cất quần ra «mặt trận».

Phong-hoa tiếng là một tờ báo «khỏi bài» nhung rất chú trọng về văn chương, nay ra đối phó với một tờ báo dùng toàn những lời «đao to búa lớn» (phải vồ, lại càng, nên giữ lẽ độ với quốc dân).

Vì còn ít học nên khôngh dám dự vào đội quân «tiên phong» và cũng chẳng có bì giờ dám, để dự vào cuộc «bút chiến» sau này, nên chẳng dám lạm dự vào phái «bảng quản», hay dem du iệu mà phòm binh vậy.

Trong bài «vài lời» cùng báo Phong-Hoa ông Trúc-Dỳnh cho báo Phong-Hoa đã dùng một cách vạch dốt khốc liệt như vậy, chử ý để chê bảnh với độc giả và để thòi kiêu tâm của mình, già mà lại dũng cho cam, nhung khôn nổi quá nứa phần là ông bè ngay làm công, để riết các đồng nghiệp, chờ thực chẳng đáng chát nào cả.

Thế sao ông Trúc-Dỳnh không rộng lòng cho tôi biết cái «quá nứa phần bè ngay làm công, chờ thực chẳng đáng chát nào cả» ấy! Vì ông đã nói, báo Pháp, có mục Querelles de langage, thi người ta trích một đoạn mà phải

vạch dốt, rồi bẩn, chửa... «Vậy xin ông thử trích một đoạn bê ngay làm công thi ra rồi bẩn, rồi chửa cho chúng tôi nghe vör. Hay đổi với B.K.T.T. nhung cái «dốt» ấy, nó dã rõ rệt lắm rồi?

Cách viết quốc ngữ của Phong-hoa thi nát hết chỗ nói: tr, ch, x, ll, r,... cứ loạn sá ngẫu (tôi khôngh hiểu loạn sá ngẫu là chử ở đâu?)

Chuyện nhặt của B.K.T.T. muốn cho thành truyền mặn, lối biên quốc ngữ của B.K.T.T. đấy:

Chagén nhặt

Truyền mặn

nên Lè chas si Lè, phải thêm vào chử:
Nay Hè Rồng, nói nhỏ dỗ biết Qui-ca
Mè-sir...

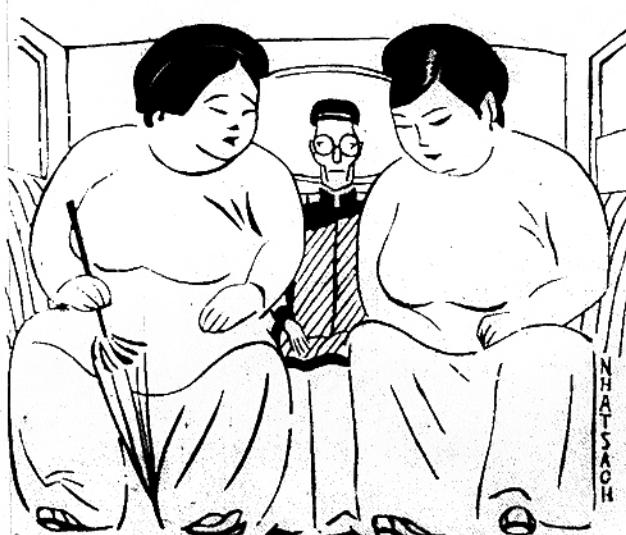
Ôi! vẫn gi mà ngô nkhinh lâm vây.
Viết như thế, có khac gi dã sai độc giả,
làm một việc mất cả lè giáo, là phải
quảng tờ báo mà làm bầm! (lấy câu...

Hộp thư — Bình là tờ biên riêng
cho từng người, nhưng đã công bố lên
mặt báo, độc giả khôngh khỏi có lúc
vô tình, liếc phai. Thị cái gi là chỉ có
hai kẽ và nửa kẽ. Tô từ với nhau như
thể có khac gi giọng nói «của lui bồi
bếp» (Lời của Trúc-Dỳnh) mà lại giảm
cả tư cách đứng đắn của bọn người đã
tự nhận là sống về nghề nghiệp văn
chương.

Một người đọc cả hai báo
B.X. DIỄN Haiphong

Trong xe ô tô

Hết t lo.

Nếu xe dò về bên hữu, có bá cd.

Nếu xe dò về bên tả: có bá hai.

Mình ở giữa chắc chắn han voi.

Nên chú ý đến hiệu Lê Huy Phach

12 Route Sinh Từ Hanoi

Mẹ Mõe cho quà chùa Hương

Nước non trước hẹn một lời,
Đá mòn sóng can đâm sai lắc lòng.
Nhưng là đây ước mai mong.
Con thuyền vỗ định buông giòng Châugiang,
Nước non, non nước chan chan,
Gác hèo lần tới Hương sơn thăm chùa.
Rằng: dem rau sắng ta mia
Mua râm ba mờ cho vừa lòng ai!
Nắng mưa lặn lội bao nỗi,
Nón vàng khôn đổi lấy vải ngon rau
Hoa nhài sao khéo cõi cầu,
Cho rau này muộn, cho rau lòng ta!
Lấy chi tặng khách phương xa.
Nghỉ thoi, mua lạm lẫu và quà mờ.
Mõ xanh, xanh ngắt, xanh ngò,
Tưởng mõ đã chín ái ngò còn non.
Cai xanh gửi tấm lòng son.
Càng gay gắt giọng, cảng ngon ngọt lời!
Rằng chua, rắng ngọt ai ơi,
Ngot, chua, ái cũng của trời biết sao?
Maisau dù có bùa nào,
Vì ngán mai nở, hiết bao nhéu linh
Mui già, với quả mơ xanh,
Gọi tui mõ, chát đê đánh bạn xa.
Tôi lòng bứt rứt phong ba,
Phong ba nhập chén thuyền chà cho êm.
Nước đương dày tất lừa phiền,
Mong sao chân cứng dà mềm, ai ơi.
Chắp tay vái bốn phươn̄n trời,
Vái mõ: phuonḡn phat đờ ngưới linh chung
Vì chàng ô lực hoen hăng,
Luân hồi khôn thoát khỏi vòng hư vò!

Chắp tay niệm chữ « nam mô »..
PHẠM THỊ CÀ MÓC (Nam Định).
Đinh dậu, 29 tháng hai.

Cảm ơn mẹ Mõe

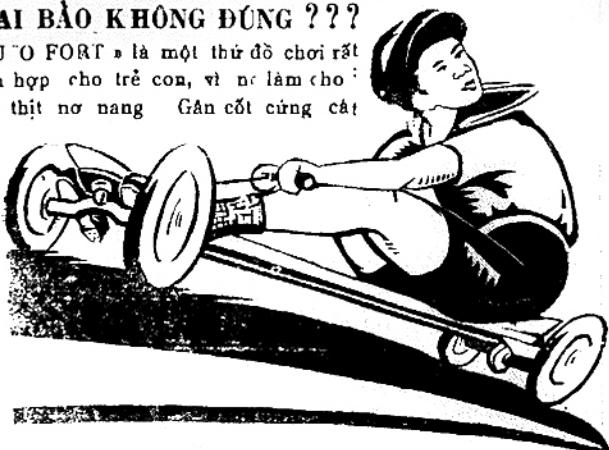
Hôm qua mày mệt đồ hồi,
Tưởng ai nhắc nhở hòa người tình
Chùa Hương chày hỏi chơi xuân.
Nhớ lời hẹn với trí âm tảng quà:
Thảo thơm nứa khát moi già
Thêm hai cánh giấu với và quà mờ.
Mẹ tuy sanh ngắt sanh ngọt,
Đèn bài hạt muối mặn nã ngọt ghê..
Lão mai ta đẽ uống rè,
Trà thuyền thơm ngát hơn trè lèn tám.
Có khi lường nhớ tình nhân,
Phu ấm trè đặc, ngòi ngâm thơ tình.
Vẫn vơ mình lại hồi minh,
Rằng cõi Mõ Nam-thanh la ai?
Cám ơn, nhưng trả h một lysi,
Chơi chùa sao chẳng rõ nười bạn thơ.
Sánh đôi đi một chuyêna do,
Cùng leo núi hiểm, cùng dò hang sâu
Cùng xem giây mực sìn dầu.
Cùng chơi non nước: ngán rau hữu tình.
Thú vui nước hiết non xanh,
Ngậm ngút ta tiếc có mình vắng ta
Vuốt duỗi hận dẽ bao giờ?

Đi h dậu 29 tháng hai

TÚ MŨ

AI BẢO KHÔNG ĐÚNG ???

« AUTO FORT » là một thứ đồ chơi rất thích hợp cho trẻ con, vì nó làm cho Bắp thịt nở nang Gân cốt cứng cá

Tinh thần sảng khái

Tiêu hóa de dàng

Chơi « AUTO FORT » không có gì là nguy hiểm, người sẽ được khỏe mạnh, nhanh nhẹn, lại thêm nên can đảm.

Ai cho những điều kể trên là không đúng, xin mỉm lại thí nghiệm tại:

Hiệu Phúc Long

43-phố hàng đầu hanoi-Tel. số 251 bán buôn và bán lẻ

Mùa nõc năm nay xin giới thiệu các ngài thủ phan Purblanc để đánh giày mù. Nó có đặc tính là: rất trắng vì chê toàn bằng nguyên chất Blanc de neige, sẽ đánh qua cung dù tráng một tuân lõi, không thôi tay không hại vải, không bẩn bụi, kỳ da.

Mua buôn hỏi M.C. ưng
Phố Nhé Thơ (Lambiot) Hanoi
gần rẽ ra Hàng Hải

Thơ mới

NGƯỜI PHÓNG BẮNG

Với lứa nhỏ giặc ngược hình trên đường
long

Trại thấp, Mây ẩm thầm và nặng

Gội cái bang khuất lén thanh phô với

long tài..

Dù bước đi, lội cắt lùi tiếng cười

Rủ mưa bám trên mình và dưới cát

budden trong tri.

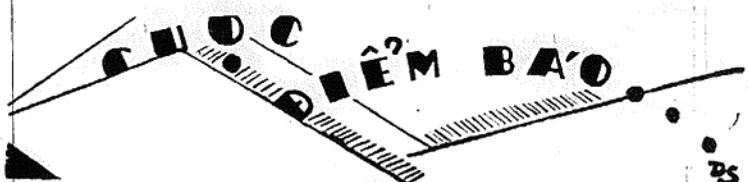
Giò thít, lối dùn, đường vắng vẻ.

Thi-hùng nồng nàn, tôi cứ tiến lên..

Cho đèn khai Ha-Nội sáng chưng đèn,

Mùi sục như : đêm nay không chỗ trú.

THÈ LÙ

Báo Đồng-pháp và cô Năm phì
Hay là sự khen chê trong làng
báo nát nước ta

Trong số báo 2217 ra ngày 21/1/53, dưới
cái đầu đề « Cô Năm Phì nổi tiếng ở những
chỗ nào? » Báo đồng nghiệp Bóng Phap
đã tim ra được nhiều điều xác đáng để
phê bình cái tài của cô Năm Phì. Nào là :

1 - Lán sai lạc cả tình thần và hát,
kóng khác gì khi trước cũng oánh bát
ný, ch nh cô Năm Phì sám vai. Điều
Thay đổi mà vòn dò tát mà nh阴谋... (ù !
và lồ tát đây chứ !)

2 - Cô Năm Phì đóng vai dào trong một

quanh hát..., theo con mắt của chúng tôi, thực

không thấy một chỗ nào được chút đặc sắc.

Đến cái thanh âm của cô cũng kém cả khi
trước nữa rồi. Tím lại cô đóng trong vò
tường này, nói là khoe quần áo thì hơn, chứ
nói là phô tài thi thật sai sự thực... (ù, có
lẽ nói đúng !)

3 - Theo ý chúng tôi chẳng có một cõi
não đáng khen ráo!

Mình đã toàn rãnh em đi coi hát, bỗng
mở tờ Đồng Phap ra đọc mấy lời phầm
bịch xác đáng ấy, lại cự hùng không đi
nữa.

Bà hôm sau,

Lại mở Đồng Phap ra coi! Thị trong số
báo 2219, cũng ở trang obi, cột ba, dưới
cái đầu đề: « Cô Năm Phì vắng mặt trên
sân khấu » (Đồng Phap than thở có ý tiếc
cho cô Năm Phì.) Mình lại được đọc
những lời ban đồng nghiệp phê bình cái
tài của cô danh ký :

1 - Vừa ra điu được ba tối, bà con đất Bắc
còn đang muốn xem cái tài đặc sắc
của cô Năm Phì, thỉnh lình cô bị đau (rõ
bở Đồng Phap chắc đương cầu trời khẩu
phát cho cô chóng được bình phu.)

2 - Nhưng dạo này kèm cô Năm Phì chô
ág. Cô mà nũng nịu mà vù vùp Đồng Công,
kh ch thích Lã Bố, có lẽ t dào sánh kịp (ù !
thể thi đang khien lầm!)

3 - Nhưng mà thôi và ta còn c: dịp
trong ngày c: Năm Phì sám vai + kijk nǚ
tức là cái « sở trường » của cô vây .. (ù !
và sở trường c: ở lối y phục và kiện
không vũ như quí đeo nghề nghiệp đã đều le
báo ba hôm trước.)

Đọc xong bài bình pham, với vang đặt
tờ bìa xuống đì mặc áo đà ra rạp Quang
lạc lấy vé, vỗng lại, có một tư tưởng vào
vợ : « Bết đâu, phai, biết đâu, bết đâu
trong số báo này mai hóng Phap lại
không đổi ý kiến đối với c: danh ca. Thị
ta hãy đợi đã .. Vì thế lại cõi áo ra
không đì láy vé nữa.

Ngoài nghĩ quanh nghĩ quẩn, nhớ lại lời
ông thánh nước Lẽ bắn về s: khen chê
Ngài nói rằng :

« Chê thi ta không chê ai bao giờ rồi.
Còn obruk khen ai thi ta phải xét đi xét lại
kỹ càng, cần thận xem người ấy có đáng
khen là mới khen ».

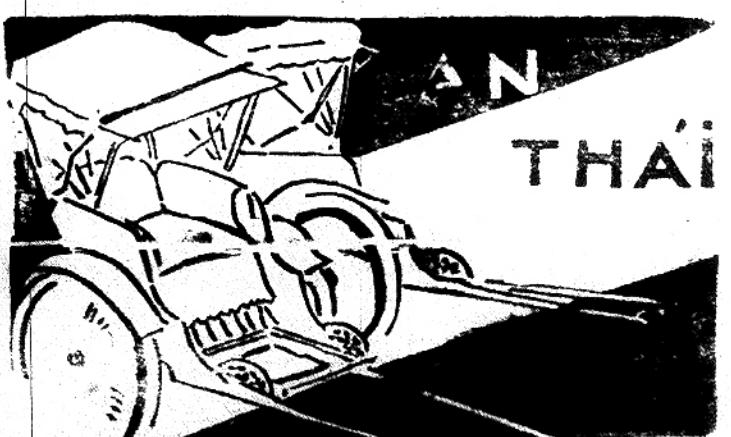
Nay báo Đồng Phap trước khi chê khen
cùng một người trong khoảng có ba ngày,
cõi lẽ cũng đì nói rằng :

— Chê thi ta vẫn chê, mà khen thi ta
vẫn khen, nhưng trước khi chê khen, ta
phải xét đi xét lại kỹ càng, cần thận xem
lời khen lời chê của ta có đáng giá không
đã.

Nếu ai ngờ rằng lời nói và việc làm của
báo Đồng Phap râu thuần thục, thi xin
mở báo Đồng Phap số 2219 sẽ thấy ở trang
ba một cái khung vuông quảng cáo của
giò hát Phuc Cuong, có cô Năm Phì
đóng. Cái khung ấy rộng mõi bẽ 25 cm và
mõi bẽ 17, em 7.

Đảng giá lầm.

NB LINH

Quán xe số 23 phố Giai và Hanoi, vị trí hẹn hò nên đã đặt cả sang ở cửa
trong số 1 phố Nguyễn Trọng Hiến.

Một buổi chiều êm đềm tĩnh lặng, thoáng
đêm mây hắt mưa xuân.

Công chúa Ly-Nương, con dâu Hungary,
vương thứ mười bốn, công múa à
ti-nữ theo hầu, dạo chơi ngầm cảnh
trong vườn Thượng-Uyên ở trên đồi cao.
Đi lùi chập đã thấy mồi, công chúa
ung dung bước lên lầu Nanao ngồi nghỉ
dưới mắt nhìn khắp bốn phương.

Quanh lầu, là liễu buông mành, gió
càu sê đưa tha thiết. Tròng ra xa xa
các đồi liên tiếp, như dàn rìa phủ phục
nằm chờ. Trên đồi, những cây lá gồi,
thân trắng mà cao, ngọn cây phất phơ
chỗm lá xòe ra như tản quạt. Thành
thoảng điệu những cây thông gốc già
dặn, lá xanh đậm như mây vét thâm
chấm trong đám lá gồi mầu tím. Dưới
chân rặng đồi, con sông Bach-hac
quanh co lượn khúc, ào hiện dưới
những chùm cây rướm rà lá ngõa.

Ly-Nương ti-lan can, rời cảnh vật bao
la, cái nón xuống cái hòi bón nguyệt
mới thấp thoáng nhô lên một vòi nón
se mềm mại.

Bóng nàng hé cặp môi mím cười, vì
nàng vừa nhìn thấy bóng xinh đẹp của
minh mỉa trên mặt nước trong rau im
lặng. Nàng giơ tay trắng nuốt vín càp
liêu xanh, bẻ mây chiếc lá, thong thả
sẽ bờ rìa xuồng hồ. Mặt nước rung động
động, hình công chúa cũng rung động,
gợn nước vòng tròn, rông lau mãi ra,
rồi dần dần biến đi như chim xuống
dưới mì trà lại hình cho công chúa.

Ly-Nương vui sướng — cái vui sướng
của tuổi trẻ hồn nhiên — cười khanh
khách, giọng trong trẻo như tiếng con
chim vàng anh dương hót ở trên cành.

Này các người! Các người! Lại xem
bóng ta vờ rồi lại lành.

Bọt ti-nữ xùm xít quanh mình công
chúa, đều cùi xuống nón, rồi cung cười.
Còn Ly-Nương thì tựa rộp lầu, ti-lan
can, hé cặp môi mím cười. Mấy giọt nước mưa đọng trên lá liễu từ từ
rơi bám vào mái tóc búi lồng, dè chừng
xuống gầy tròn lấp lánh, như những
ngôi sao ló trong đám mây đen.

Bỗng mọi người đều chú ý lắng tai
nghe...

Trong bầu không khí yên lặng buổi
chiều là, tiếng dịch véo von ở đâu đưa
tới khi bóng khép kín, như để làm
hoạt động một câu xuân êm-ái.

Cánh lều rung rinh trước gió như
chú âm hưởng của khúc nhạc thính
tao, mà Ly-Nương vốn người da
cам, cũng thấy toàn thân rung động,
cập mì nóng bức, trái tim hồi hộp...

Tiếng dịch im bặt... mọi người đều
thở... thấy trong lòng nhẹ nhàng,
khoan khoái...

Từ đó, trong buổi chiều tà vẫn véo
von tiếng dịch.

Suốt năm đêm công chúa Ly-Nương
không chợp mắt, trong lòng thầm thút
vi tiếng dịch hối chi êm là: chiều chiều,

tổng dịch vảo bay lợt tới thăm cung
như kè lè, như kêu ca, như thi thâm
trong lâm tri kè da tinh. Lúc lanh lanh
như dịp cưới khoái lạc, lúc thâm trầm
như giọng than thở, au sầu.

Đêm khuya thanh vắng. Ly-Nương
mơ mộng bình nhau vẫn nghe rành
rạch tiếng dịch bên tai. Nàng mỉm
cười một mình, vì tri-tuồng-tuong của
nàng đương có vẻ ra một chàng thanh
niên tuấn tú. Nàng lấy làm lạ, vì nhả
âm nhạc nàng thấy hiện ra đứng trước
mặt nàng giống như hết cái bóng người
nàng trong thấy hồn kia in trên mặt
nước hồ bón nguyệt.

Vua cha thấy công chúa kém tươi,
vóc ngực ngày mịt hao mòn, thời lấy
lâm kính hãi. Ngài cho rằng con đã
dến tuổi cập kê, nên buồn về nỗi đêm

Nhung trong buổi chiều tà vẫn véo
von tiếng dịch!

Công chúa Ly-Nương ôm nồng.
Tiếng mõ rao khắp chốn để dò
cùng các vùng lân cận, dè tìm kiếm
các nhà lương y.

Song gần một trâm toacy lang kế tiếp
nhau ra khỏi bệnh phòng mà bệnh nhân
vẫn không thấy đỡ. Vì các thầy chàng
biết công chúa mắc phải bệnh gì.

Một hôm, về buổi chiều, một thầy
lang già tới xin chữa. Thầy già, già
lát, già đến nỗi phải sờ soạng mới
tim thấy tay bệnh nhân dè bắt mạch.
Công chúa nghĩ thương tình, bèn sê
báo:

Này cụ lang, cụ có muốn chữa tôi
khỏi bệnh không? Nếu cụ muốn vua
cha trọng thưởng thi có cách này khiên

huyền cung theo cái hình ảnh tuân
trọng mà biến vào cõi mộng...

Nhung trong buổi chiều tà vẫn véo
von tiếng dịch...

Nhà tài tử xấu xí từ khi ở điện
vua trả về nơi lều tranh vắng vẻ, theo
theo hình ảnh Ly-Nương, ngày đêm
tưởng nhớ đến ai. Tiếng dịch ngày
nay nghe càng réo rất, càng âm thầm
như có chịu ảnh hưởng cái đẹp của
công chúa, như muốn bao bọc ôm lấy
lâm linh hồn công chúa.

Ở trong cung, công chúa nghe thấy
tiếng dịch, gai vàng vẫn lại tháo
như xưa. Bệnh cũ ở đâu lại âm ầm
dồn. Nhưng khi vua cha cho di bắt
chàng thời dịch tới cung thì bệnh nặng
lại hết.

Đã như thế đến bão lụa rồi. Vua cha
nồi trận lò diаб, ra lệnh cấm bắt
gián không ai được thời dịch.

Từ nay trong buổi chiều tà không
dùi là tiếng dịch veva vua!

Hai tháng sau, công chúa Ly-Nương
lại ôm, mà có phần ôm nồng hơn
những lần trước.

Lần này nàng mắc bệnh là vì đêm nay
vàng cũng nghe vắng vắng như có ai
thời diаб bên tai, tiếng dịch ảo mây
buồn rầu như giọng ai kè kè tình xanh
Hết sức giắc đây thì tiếng dịch lại âm

Năm đêm liền như thế. Bệnh kinh
công chúa, xem ra nguy ngập.

Vua cha lại truyền cho di tìm anh
thằng thồi. Nhưng khi đến nhà
chàng thì được tin chàng chết để đăng
năm ngày, thi thề chôn tròn một tảng
đồi cao, đứng ở trong cung có thể trông
phía đằng. Chính chàng thời dịch đã
ai người nhà phải chôn miếu & đó.

Được tin, đức vua lo sợ, vì biết
công chúa một lúc mệt tảng.

Một quan thị-vệ quát gối lâu rằng:

Xin bệ hạ cho đào má người kia
để công chúa trông thấy mặt thời
bệnh sẽ khỏi tức thi.

Trong khi nguy kịch, nhà vua cũng
theo lời, chử bết sao.

Nhung khi quật mõ lén, di bài kia
kia chỉ con lợn có một khối tim, cắt lồng
coi thi là một khối tim ngọc thạch.
Các quan liền đem về triết đức vua.

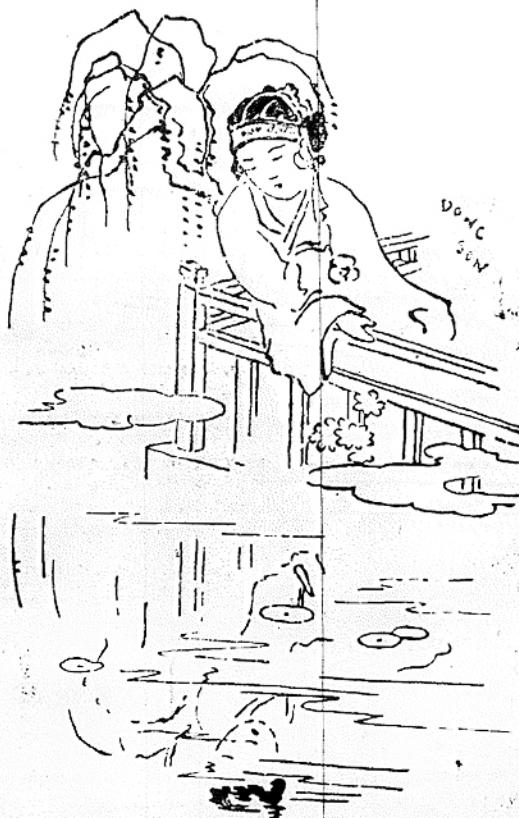
Vua cha giờ xem: trong cổ binh chàng
chúa Ly-Nương đương ngồi lẳng lơ
như một người hói.

Ngài liền đem truyện thuật lại cho
con nghe và đưa lông cao xem và
ngọc. Công chúa ngâm nghía trán.
Thấy bóng minh trong đó, đem lòng
thương kẽ chung tình. Từ từ giặt
roi xuống viên ngọc thi trái tim người
xua bỗng tan ra hòa với nước mắt của
Ly-Nương mỉm biến mất.

Ly-Nương khỏi bệnh...

Mà từ đó, đêm đêm không bao giờ
còn nghe thấy tiếng dịch veva vua!

KHAI-HUNG

OUVERTURE 1er AVRIL

ĐÓ - HỮU - HIỀU

TAILLEUR DISPLOMÉ DE L'ÉCOLE DARROUX DE PARIS

N°4 Rue du Chanvre

Coupe et façons impeccables et soignées, adaptées à toutes anatomies. Aucune augmentation sur les prix courants.

Ông hàn đợi chờ vợ đi được một lúc
Bà rồi nở ra nhà ngài, mầm mím
vào Mai hỏi:

— Cô có biết bà bàn dặn tôi những gì
không?

Mai đưa ra ông đợi biết kết quả
sự tàn tích của hai vợ chồng ông bà,
vợ vào hỏi lại:

— Chị em, là tàn dặn cụ nhũng
điều gì thế? Chịu hiểu sro được.

Ông hàn lai gần sô nói:

— Bà bàn dặn tôi đừng mua nhà cửa
rõ, dù có rỗn nì thế rào cũng từ chối.

Mai thue it là, tin lời ông hàn, buôn
ranh dũng dũng toàn từ cáo ra về, thi
kết lại giữ lại:

— Hãy thông thả ngồi chơi uống nước
đó. Làm gì mà vội vàng thế?

Mai nghe câu mời của ông hàn có vẻ
lái loai, lại càng quá quyết mồn mòn về
ngay. Ông hàn cười hép mắt, lấy tay
vết mài bộ ria rồi hỏi Mai:

— Cô có biết tại sao bà bàn không
bằng lòng đê tôi mua nhà cửa cô
không?

Câu hỏi rõ ràng, khiến Mai phải
hỏi cười:

— Thưa cụ, cháu còn biết tại sao?

— Tại...

Ông hàn dương nói giờ câu, bỗng
quay về phía ông lão Hạnh mà bảo
rằng:

— Nay ông già nhò ông xuống nhà
giục nó pha nước maulen.

Mai vội đỡ lời:

— Thôi, xin cụ tha phép cho, chúng
cháu không khát.

— May kia có sang chơi, uống vớ
tôi cháo nước!

Khi người lão học đã xuống nhà bếp,
ông hàn liền ghé gần lại chỗ Mai, khiến
cô sợ hãi với lui một bước. Ông hàn
tươi cười bảo Mai:

— Bà bàn không bằng lòng đê tôi mua
nhà của cô, là vì cô đẹp lắm.

Mai vừa xấu hổ, vừa tức giận, nguyễn

1) Xem Phong-Hoa từ số 36

KHAI-HUNG soạn

ngày loan huoc ra sân. Ông hàn nói
liếp liền:

— Tôi khen cô đẹp thì đã làm sao
mà cô giận.

Mai nghiêm sắc mặt nói:

— Thưa cụ, cụ nói cụ là bạn thầy
tôi, vậy tôi cũng như con cụ.

— Tôi đâu dám. Thị cô bấy ngồi
xuống, tôi nói với câu truyện đâ nào.

— Cụ đê mặc cháu.

— Câu truyện tôi sắp nói hay lắm, hay
cho cô, vì cô bán được nhà, mà hay
cả cho tôi, nhưng mới cô bấy, ngồi
xuống đâ.

Tronh của Đông-Sơn

điob không nghe, đói viết văn tư cho
bằng được. Thành thử..

Mai nhẹ dạ, nghe ông hàn nói, lấy làm
cảm động, vội ngắt lời:

— Thưa cụ, việc mua bán phải ra
việc mua bán chứ cháu iết tưởng...

Ông hàn cười tinh:

— Cô cứ bấy vê! Cụ với cháu mãi.
Tôi đói với cụ Tú bà cũng như chỗ

con cháu, vậy thời đói với cô chỉ vào
bàng anh em mà thôi, cô cứ gọi tôi là
cụ và xưng cháu với tôi, làm tôi ngượng
chết đi ấy.

— ba bà đều có định cư vườn ruộng
cả rồi, không thể cho sang tên ấy được.
Mà sai đầy tớ thì không tiện vì phải vay
con mồi có thể giao phó cho nhũng công
việc то lái ấy được. Vì thế tôi đương
tim một bà vợ nữa để dùng trong coi
ruộng bên ấy cho tôi, mà lãi phải người
bên làng và trẻ tuổi, trẻ.. như cô ấy.

Mai nghe nói, hơi chau đói mày, ngồi
lồi về phia tường, rồi nghiêm trang đáp
lại:

— Thưa cụ, bên chúng cháu cả có
ai ra bờ.

Ông hàn mồm mím cười, mấy ngôn
tay vẫn vơ xoá cầm:

— Thôi, cô này.. nói gần nói xa
chẳng qua nói thật.. cái nhà của cô ấy
mà... không cần bán.. mà cũng có
tiền.. Tiền cho cô mà tiện cả cho
tôi..

— Thưa cụ, cụ giây gi, cháu không
biết...

— Lại còn không hiểu. Nghĩa là có
dùng trong coi bà của ruộng nương
đến ấy cho tôi.

Mai bỡ ngỡ hỏi:

— Thưa cụ..

— Dã bảo/cứ gọi người ta là cụ mài,
gọi là ông.. hay là.. mình cũng được.

Mai, hai má đỏ ửng, đứng phắt dậy,
ra biển hỏi:

— Ông Hạnh! Ông Hạnh!

Thiết Thành-cười, chạy lao loan lối
Mai lại:

— Làm gì mà cô phải gọi rồi lên
thế?

Mai sợ thất sace, tuy lúc bấy giờ
người lão bộc ở nhà dưới nghe tiếng
cô gọi dã chạy vội lên. Cô biết rằng
nóng nực này thì có khi gấp sự chẳng lành
lên đầu dịa, ứng dụng gương cười, trả
lại chỗ cũ:

— Thưa cụ.. cháu gọi ông ấy lên đê
sắp sửa trở lại nhà, vì cụ chẳng
thương mà mua giúp cho.

Thiết Thành ghé gần tận tai, bảo sê
Mai:

Mai chỉ lo không bán được nhà, nghe
ông hàn nói tôi đó thì trong bụng mừng
thầm, cố gián lòng ngồi xuống, cố biết
đầu rằng đó chỉ là mưu kế của Thiết-
Thanh. Ông hàn cũng ngồi đối diện
với Mai, dâm lăm nhìn cô nói rằng:

— Tôi có ngọt ba chục mẫu ruộng ở
bên Ninh Bắc. Chẳng nói giấu gì cô,
đó là ruộng tôi mua lại của cụ Tú nhà
ngày xưa. Cụ cần tiền đem bán cho tôi,
tôi đưa tiền cụ tiêu và lùi chối không
dám nhận ruộng của cụ, song cụ nhất

Ông hàn vừa nói vừa nhích lại gần chỗ
Mai. Mai vội tinh cù ngồi yên, khiến
ông hàn tưởng cô đã dịu giãn, liền rờ
giọng tản:

— Cô a, giả ngọt ba chục mẫu ruộng
ấy, có người dùng trong coi cho tôi thi
liện biết bao!

— Thưa cụ, cụ mua nhà cháu rồi cho
người sang đấy đê coi.

— Không được. Ở bên này ba bà hàn
nhà tôi — ba bà, tôi coi ngang nhau,
chứ chẳng phân cả lê trên dưới gì đâu

Trong 16 năm chuyên nghiệp về nghệ hội họa

Bản sở có đủ 204 cái kiều nhà đã làm tại
Hanoi và các tỉnh. Ngài nào muốn xem kiều
đã về xin kính mời qua bộ lại Bản sở, trước
là NGUYỄN GIA KHÁNH nay đặt là:

NHUẬN-ỐC TOUT POUR ARCHITECTURE
168 RUE LÊ-LỢI HANOI gần trường Thủ Đức.

Sẽ xin kính hạ để ta các ngài đã có lòng tin
về nghệ vẽ của bản sở trong 16 năm này.

Về ảnh truyền thần bằng than hay mực tái Thật giống, thật khéo

Không phai mầu

ảnh

50 x 60

2p90

Ở ta xin gửi ảnh mẫu về cho

III. TRƯỜNG-TRONG-BINH

Office Indochnois du Travail
81 Route Mandarine Hanoi

Các bức gởi hình để xác minh theo số: Số 1000

— Cố cõi chẳng thương tôi thì có ấy!
Mai và không nghe tiếng, chắp tay
vái chào:
— Lạy cụ ạ, chúng cháu xin vี.

— Hãy thông thả, được nước rồi,
uống vải chén chè tầu với tôi đã.

Mai lễ phép:

— Thưa cụ, quả cháu nhà quê nhà
mùa, không biết uống chè tầu.

— Thị làm gì mà vội thế! Vậy cả
nhà lão đài, có lấy bao nhiêu tiền, có
lấy tôi... bao nhiêu tiền?

Ông hàn ta nghe chàng đặc chi dã
nói được một câu có ý vị, linh tú,
nhắc đi nhắc lại mãi câu.

— Cố lấy tôi... bao nhiêu tiền.

Mai không hiểu, ngẫm nghĩ rồi đưa
mắt nhìn ông Hạnh. Ông lão bộc lộ
tôi cõi chủ:

— Thưa cụ, dâng giá thi đến hai
ngân dây. Nhưng vì cụ là chỗ bạn cụ
tú cháu, thi có cháu chỉ xin cụ ngabin
ruồi.

Ông hàn Thanh gật gù đọc câu Kiều:

— Thưa rằng giá dâng i gbin vàng.

Ông hàn lấy làm tự đặc rằng có tài
trang đối hán Mai:

— Cố bằng lòng nhé?... Bằng lòng
tôi nhé? Ngần vàng dây! Nghĩa là
người bạc.

Rồi cười ha hả nhắc lại câu Kiều:
Thưa là gbin dâng ngần vàng.

Bỗng ông ta ngùng hạt, nghiêm nghiêm
quý ra bảo người lão bộc:

— À ông... ô g gi? ờng Hạnh, ông
giục nước màu cho.

Người lão bộc dù đang xuống nhà,
Ông hàn i cần gõ Mai:

— Cố ngồi kỹ mà xem... thât là lợi
cho cõi nhiều hán. Nay nhé, lạy tôi...
Mai bấy giờ mới biến rõ, tức giận
chảy nước mắt, ấp úng đáp:

— Thưa cụ...
Ông hàn vẫn thông thả nói luôn:

— Ấy tôi, tôi cho nghĩa bạc làm vốn,
lại cõi ruộng cõi vườn, mà vừa được &
nhà cửa như xưa, sung sướng biết
bao...
Không thấy Mai trả lời, ông hàn lại
nói:

— Cố bằng lòng dây nhé!...

Mai vẫn không trả lời, vì cõi tức uất
người, ngheu ngao không nói được lên
tiếng. Cõi dâng toan cõi tuyệt, song nghĩ
lại thản gáy yếu đuối lờ bước, nếu
không khôn khéo thì khó lòng thoát
được tay phàm tục, liều dâng dâng
lại:

— Thưa cụ...
— Thưa ông, mà lại...

Mai cười gượng:

— Thưa ông, chàu dâng tàng tóc, dám
dâu nghĩ tôi về hán nhau...
— Cố cù bằng lòng là được rồi. Sang
năm, cõi bắt trõ — cõi phải sang năm
không cõi?

— Vâng, sang năm.
Tháng mấy sang năm?
Mai cõi nén lòng căm tức trả lời:

— Tháng sáu sang năm.
Trời ơi! Thế ra còn những tháng
nữa... 15 tháng tức dài bằng 15 năm
cho tôi đây, cõi 1... 15 năm ấy biết
bao nhiêu tinh?

Ông hàn tim được câu Kiều nữa, lại
đắc chí cười ngọt ngào. Rồi nói luôn:

— Vậy mười lăm năm, à quên, mười
lăm tháng nữa, chúng ta hãy làm lễ
ngôbinh hòn, dâng phòng huê chúc
cũng được chứ gi?

Mai không giữ nỗi lòng căm tức,
nước mắt dan dựa, cắt vặt áo hí mũi.
Ông hàn lại gần áu yếm hỏi:

— Sao em lại khóc?

Mai ngừng mặt lên thấy bàn Thanh
đứng sát cạnh miab, liền lui lại một
bước rồi vò tui cười — cái cười đau
đớn hơn tiếng khóc — trả lời: chõng
chẽ:

— Vâng, tôi có vè. Chiều mai tối dem
tiếp sang đấy. Nhà có mát đây chứ?

— Thưa cụ cũng khá.

— Thế có vè ngâm ogbi di nhé. Chõ
dõi t kiến mà rày ra đấy. Nhà có, mà
tối dâ khôn mua thi tối dõi dứa nào ở
vùng ày mua nõi. Không những tbé...
Nhưng ấy là nõi phong xuâ dây thôi,
chữ chác cõi thương tôi làm rõ...
Bây giờ thi hàn xio phép cụ chán
vè.

— Vâng thì có vè. Chiều mai tối dem
tiếp sang đấy. Nhà có mát đây chứ?

— Thưa cụ cũng khá.

— Thế có vè ngâm ogbi di nhé. Chõ
dõi t kiến mà rày ra đấy. Nhà có, mà
tối dâ khôn mua thi tối dõi dứa nào ở
vùng ày mua nõi. Không những tbé...
Nhưng ấy là nõi phong xuâ dây thôi,
chữ chác cõi thương tôi làm rõ...
Bây giờ thi hàn xio phép cụ chán
vè.

— Vâng thì có vè. Chiều mai tối dem
tiếp sang đấy. Nhà có mát đây chứ?

— Thưa cụ cũng khá.

— Thế có vè ngâm ogbi di nhé. Chõ
dõi t kiến mà rày ra đấy. Nhà có, mà
tối dâ khôn mua thi tối dõi dứa nào ở
vùng ày mua nõi. Không những tbé...
Nhưng ấy là nõi phong xuâ dây thôi,
chữ chác cõi thương tôi làm rõ...
Bây giờ thi hàn xio phép cụ chán
vè.

— Vâng thì có vè. Chiều mai tối dem
tiếp sang đấy. Nhà có mát đây chứ?

— Thưa cụ cũng khá.

— Thế có vè ngâm ogbi di nhé. Chõ
dõi t kiến mà rày ra đấy. Nhà có, mà
tối dâ khôn mua thi tối dõi dứa nào ở
vùng ày mua nõi. Không những tbé...
Nhưng ấy là nõi phong xuâ dây thôi,
chữ chác cõi thương tôi làm rõ...
Bây giờ thi hàn xio phép cụ chán
vè.

— Vâng thì có vè. Chiều mai tối dem
tiếp sang đấy. Nhà có mát đây chứ?

— Thưa cụ cũng khá.

— Thế có vè ngâm ogbi di nhé. Chõ
dõi t kiến mà rày ra đấy. Nhà có, mà
tối dâ khôn mua thi tối dõi dứa nào ở
vùng ày mua nõi. Không những tbé...
Nhưng ấy là nõi phong xuâ dây thôi,
chữ chác cõi thương tôi làm rõ...
Bây giờ thi hàn xio phép cụ chán
vè.

— Vâng thì có vè. Chiều mai tối dem
tiếp sang đấy. Nhà có mát đây chứ?

— Thưa cụ cũng khá.

— Thế có vè ngâm ogbi di nhé. Chõ
dõi t kiến mà rày ra đấy. Nhà có, mà
tối dâ khôn mua thi tối dõi dứa nào ở
vùng ày mua nõi. Không những tbé...
Nhưng ấy là nõi phong xuâ dây thôi,
chữ chác cõi thương tôi làm rõ...
Bây giờ thi hàn xio phép cụ chán
vè.

— Vâng thì có vè. Chiều mai tối dem
tiếp sang đấy. Nhà có mát đây chứ?

— Thưa cụ cũng khá.

— Thế có vè ngâm ogbi di nhé. Chõ
dõi t kiến mà rày ra đấy. Nhà có, mà
tối dâ khôn mua thi tối dõi dứa nào ở
vùng ày mua nõi. Không những tbé...
Nhưng ấy là nõi phong xuâ dây thôi,
chữ chác cõi thương tôi làm rõ...
Bây giờ thi hàn xio phép cụ chán
vè.

— Vâng thì có vè. Chiều mai tối dem
tiếp sang đấy. Nhà có mát đây chứ?

— Thưa cụ cũng khá.

— Thế có vè ngâm ogbi di nhé. Chõ
dõi t kiến mà rày ra đấy. Nhà có, mà
tối dâ khôn mua thi tối dõi dứa nào ở
vùng ày mua nõi. Không những tbé...
Nhưng ấy là nõi phong xuâ dây thôi,
chữ chác cõi thương tôi làm rõ...
Bây giờ thi hàn xio phép cụ chán
vè.

— Vâng thì có vè. Chiều mai tối dem
tiếp sang đấy. Nhà có mát đây chứ?

— Thưa cụ cũng khá.

— Thế có vè ngâm ogbi di nhé. Chõ
dõi t kiến mà rày ra đấy. Nhà có, mà
tối dâ khôn mua thi tối dõi dứa nào ở
vùng ày mua nõi. Không những tbé...
Nhưng ấy là nõi phong xuâ dây thôi,
chữ chác cõi thương tôi làm rõ...
Bây giờ thi hàn xio phép cụ chán
vè.

— Vâng thì có vè. Chiều mai tối dem
tiếp sang đấy. Nhà có mát đây chứ?

— Thưa cụ cũng khá.

— Thế có vè ngâm ogbi di nhé. Chõ
dõi t kiến mà rày ra đấy. Nhà có, mà
tối dâ khôn mua thi tối dõi dứa nào ở
vùng ày mua nõi. Không những tbé...
Nhưng ấy là nõi phong xuâ dây thôi,
chữ chác cõi thương tôi làm rõ...
Bây giờ thi hàn xio phép cụ chán
vè.

— Vâng thì có vè. Chiều mai tối dem
tiếp sang đấy. Nhà có mát đây chứ?

— Thưa cụ cũng khá.

— Thế có vè ngâm ogbi di nhé. Chõ
dõi t kiến mà rày ra đấy. Nhà có, mà
tối dâ khôn mua thi tối dõi dứa nào ở
vùng ày mua nõi. Không những tbé...
Nhưng ấy là nõi phong xuâ dây thôi,
chữ chác cõi thương tôi làm rõ...
Bây giờ thi hàn xio phép cụ chán
vè.

— Vâng thì có vè. Chiều mai tối dem
tiếp sang đấy. Nhà có mát đây chứ?

— Thưa cụ cũng khá.

— Thế có vè ngâm ogbi di nhé. Chõ
dõi t kiến mà rày ra đấy. Nhà có, mà
tối dâ khôn mua thi tối dõi dứa nào ở
vùng ày mua nõi. Không những tbé...
Nhưng ấy là nõi phong xuâ dây thôi,
chữ chác cõi thương tôi làm rõ...
Bây giờ thi hàn xio phép cụ chán
vè.

— Vâng thì có vè. Chiều mai tối dem
tiếp sang đấy. Nhà có mát đây chứ?

— Thưa cụ cũng khá.

— Thế có vè ngâm ogbi di nhé. Chõ
dõi t kiến mà rày ra đấy. Nhà có, mà
tối dâ khôn mua thi tối dõi dứa nào ở
vùng ày mua nõi. Không những tbé...
Nhưng ấy là nõi phong xuâ dây thôi,
chữ chác cõi thương tôi làm rõ...
Bây giờ thi hàn xio phép cụ chán
vè.

— Vâng thì có vè. Chiều mai tối dem
tiếp sang đấy. Nhà có mát đây chứ?

— Thưa cụ cũng khá.

— Thế có vè ngâm ogbi di nhé. Chõ
dõi t kiến mà rày ra đấy. Nhà có, mà
tối dâ khôn mua thi tối dõi dứa nào ở
vùng ày mua nõi. Không những tbé...
Nhưng ấy là nõi phong xuâ dây thôi,
chữ chác cõi thương tôi làm rõ...
Bây giờ thi hàn xio phép cụ chán
vè.

— Vâng thì có vè. Chiều mai tối dem
tiếp sang đấy. Nhà có mát đây chứ?

— Thưa cụ cũng khá.

— Thế có vè ngâm ogbi di nhé. Chõ
dõi t kiến mà rày ra đấy. Nhà có, mà
tối dâ khôn mua thi tối dõi dứa nào ở
vùng ày mua nõi. Không những tbé...
Nhưng ấy là nõi phong xuâ dây thôi,
chữ chác cõi thương tôi làm rõ...
Bây giờ thi hàn xio phép cụ chán
vè.

— Vâng thì có vè. Chiều mai tối dem
tiếp sang đấy. Nhà có mát đây chứ?

— Thưa cụ cũng khá.

— Thế có vè ngâm ogbi di nhé. Chõ
dõi t kiến mà rày ra đấy. Nhà có, mà
tối dâ khôn mua thi tối dõi dứa nào ở
vùng ày mua nõi. Không những tbé...
Nhưng ấy là nõi phong xuâ dây thôi,
chữ chác cõi thương tôi làm rõ...
Bây giờ thi hàn xio phép cụ chán
vè.

— Vâng thì có vè. Chiều mai tối dem
tiếp sang đấy. Nhà có mát đây chứ?

— Thưa cụ cũng khá.

— Thế có vè ngâm ogbi di nhé. Chõ
dõi t kiến mà rày ra đấy. Nhà có, mà
tối dâ khôn mua thi tối dõi dứa nào ở
vùng ày mua nõi. Không những tbé...
Nhưng ấy là nõi phong xuâ dây thôi,
chữ chác cõi thương tôi làm rõ...
Bây giờ thi hàn xio phép cụ chán
vè.

— Vâng thì có vè. Chiều mai tối dem
tiếp sang đấy. Nhà có mát đây chứ?

— Thưa cụ cũng khá.

— Thế có vè ngâm ogbi di nhé. Chõ
dõi t kiến mà rày ra đấy. Nhà có, mà
tối dâ khôn mua thi tối dõi dứa nào ở
vùng ày mua nõi. Không những tbé...
Nhưng ấy là nõi phong xuâ dây thôi,
chữ chác cõi thương tôi làm rõ...
Bây giờ thi hàn xio phép cụ chán
vè.

— Vâng thì có vè. Chiều mai tối dem
tiếp sang đấy. Nhà có mát đây chứ?

— Thưa cụ cũng khá.

— Thế có vè ngâm ogbi di nhé. Chõ
dõi t kiến mà rày ra đấy. Nhà có, mà
tối dâ khôn mua thi tối dõi dứa nào ở
vùng ày mua nõi. Không những tbé...
Nhưng ấy là nõi phong xuâ dây thôi,
chữ chác cõi thương tôi làm rõ...
Bây giờ thi hàn xio phép cụ chán
vè.

— Vâng thì có vè. Chiều mai tối dem
tiếp sang đấy. Nhà có mát đây chứ?

— Thưa cụ cũng khá.

— Thế có vè ngâm ogbi di nhé. Chõ
dõi t kiến mà rày ra đấy. Nhà có, mà
tối dâ khôn mua thi tối dõi dứa nào ở
vùng ày mua nõi. Không những tbé...
Nhưng ấy là nõi phong xuâ dây thôi,
chữ chác cõi thương tôi làm rõ...
Bây giờ thi hàn xio phép cụ chán
vè.

— Vâng thì có vè. Chiều mai tối dem
tiếp sang đấy. Nhà có mát đây chứ?

— Thưa cụ cũng khá.

— Thế có vè ngâm ogbi di nhé. Chõ
dõi t kiến mà rày ra đấy. Nhà có, mà
tối dâ khôn mua thi tối dõi dứa nào ở
vùng ày mua nõi. Không những tbé...
Nhưng ấy là nõi phong xuâ dây thôi,
chữ chác cõi thương tôi làm rõ...
Bây giờ thi hàn xio phép cụ chán
vè.

— Vâng thì có vè. Chiều mai tối dem
tiếp sang đấy. Nhà có mát đây chứ?

— Thưa cụ cũng khá.

— Thế có vè ngâm ogbi di nhé. Chõ
dõi t kiến mà rày ra đấy. Nhà có, mà
tối dâ khôn mua thi tối dõi dứa nào ở
vùng ày mua nõi. Không những tbé...
Nhưng ấy là nõi phong xuâ dây thôi,
chữ chác cõi thương tôi làm rõ...
Bây giờ thi hàn xio phép cụ chán
vè.

— Vâng thì có vè. Chiều mai tối dem
tiếp sang đấy. Nhà có mát đây chứ?

— Thưa cụ cũng khá.

— Thế có vè ngâm ogbi di nhé. Chõ
dõi t kiến mà rày ra đấy. Nhà có, mà
tối dâ khôn mua thi tối dõi dứa nào ở
vùng ày mua nõi. Không những tbé...
Nhưng ấy là nõi phong xuâ dây thôi,
chữ chác cõi thương tôi làm rõ...
Bây giờ thi hàn xio phép cụ chán
vè.

— Vâng thì có vè. Chiều mai tối dem
tiếp sang đấy. Nhà có mát đây chứ?

— Thưa cụ cũng khá.

— Thế có vè ngâm ogbi di nhé. Chõ
dõi t kiến mà rày ra đấy. Nhà có, mà
tối dâ khôn mua thi tối dõi dứa nào ở
vùng ày mua nõi. Không những tbé...
Nhưng ấy là nõi phong xuâ dây thôi,
chữ chác cõi thương tôi làm rõ...
Bây giờ thi hàn xio phép cụ chán
vè.

— Vâng thì có vè. Chiều mai tối dem
tiếp sang đấy. Nhà có mát đây chứ?

— Thưa cụ cũng khá.

— Thế có vè ngâm ogbi di nhé. Chõ
dõi t kiến mà rày ra đấy. Nhà có, mà
tối dâ khôn mua thi tối dõi dứa nào ở
vùng ày mua nõi. Không những tbé...
Nhưng ấy là nõi phong xuâ dây thôi,
chữ chác cõi thương tôi làm rõ...
Bây giờ thi hàn xio phép cụ chán
vè.

— Vâng thì có vè. Chiều mai tối dem
tiếp sang đấy. Nhà có mát đây chứ?

— Thưa cụ cũng khá.

— Thế có vè ngâm ogbi di nhé. Chõ
dõi t kiến mà rày ra đấy. Nhà có, mà
tối dâ khôn mua thi tối dõi dứa nào ở
vùng ày mua nõi. Không những tbé...
Nhưng ấy là nõi phong xuâ dây thôi,
chữ chác cõi thương tôi làm rõ...
Bây giờ thi hàn xio phép cụ chán
vè.

— Vâng thì có vè. Chiều mai tối dem
tiếp sang đấy. Nhà có mát đây chứ?

— Thưa cụ cũng khá.

— Thế có vè ngâm ogbi di nhé. Chõ
dõi t kiến mà rày ra đấy. Nhà có, mà
tối dâ khôn mua thi tối dõi dứa nào ở
vùng ày mua nõi. Không những tbé...
Nhưng ấy là nõi phong xuâ dây thôi,
chữ chác cõi thương tôi làm rõ...
Bây giờ thi hàn xio phép cụ chán
vè.

— Vâng thì có vè. Chiều mai tối dem
tiếp sang đấy. Nhà có mát đây chứ?

— Thưa cụ cũng khá.

— Thế có vè ngâm ogbi di nhé. Chõ
dõi t kiến mà rày ra đấy. Nhà có, mà
tối dâ khôn mua thi tối dõi dứa nào ở
vùng ày mua nõi. Không những tbé...
Nhưng ấy là nõi phong xuâ dây thôi,
chữ chác cõi thương tôi làm rõ...
Bây giờ thi hàn xio phép cụ chán
vè.

— Vâng thì có vè. Chiều mai tối dem
tiếp sang đấy. Nhà có mát đây chứ?

— Thưa cụ cũng khá.

— Thế có vè ngâm ogbi di nhé. Chõ
dõi t kiến mà rày ra đấy. Nhà có, mà
tối dâ khôn mua thi tối dõi dứa nào ở
vùng ày mua nõi. Không những tbé...
Nhưng ấy là nõi phong xuâ dây thôi,
chữ chác cõi thương tôi làm rõ...
Bây giờ thi hàn xio phép cụ chán
vè.

— Vâng thì có vè. Chiều mai tối dem
tiếp sang đấy. Nhà có mát đây chứ?

— Thưa cụ cũng khá.

— Thế có vè ngâm ogbi di nhé. Chõ
dõi t kiến mà rày ra đấy. Nhà có, mà
tối dâ khôn mua thi tối dõi dứa nào ở
vùng ày mua nõi. Không những tbé...
Nhưng ấy là nõi phong xuâ dây thôi,
chữ chác cõi thương tôi làm rõ...
Bây giờ thi hàn xio phép cụ chán
vè.

— Vâng thì có vè. Chiều mai tối dem
tiếp sang đấy. Nhà có mát đây chứ?

— Thưa cụ cũng khá.

— Thế có vè ngâm ogbi di nhé. Chõ
dõi t kiến mà rày ra đấy. Nhà có, mà
tối dâ khôn mua thi tối dõi dứa nào ở
vùng ày mua nõi. Không những tbé...
Nhưng ấy là nõi phong xuâ dây thôi,
chữ chác cõi thương tôi làm rõ...
Bây giờ thi hàn xio phép cụ chán
vè.

— Vâng thì có vè. Chiều mai tối dem
tiếp sang đấy. Nhà có mát đây chứ?

— Thưa cụ cũng khá.

— Thế có vè ngâm ogbi di nhé. Chõ
dõi t kiến mà rày ra đấy. Nhà có, mà
tối dâ khôn mua thi tối dõi dứa nào ở
vùng ày mua nõi. Không những tbé...
Nhưng ấy là nõi phong xuâ dây thôi,
chữ chác cõi thương tôi làm rõ...
Bây giờ thi hàn xio phép cụ chán
vè.

— Vâng thì có vè. Chiều mai tối dem
tiếp sang đấy. Nhà có mát đây chứ?

— Thưa cụ cũng khá.

— Thế có vè ngâm ogbi di nhé. Chõ
dõi t kiến mà rày ra đấy. Nhà có, mà
tối dâ khôn mua thi tối dõi dứa nào ở
vùng ày mua nõi. Không những tbé...
Nhưng ấy là nõi phong xuâ dây thôi,
chữ chác cõi thương tôi làm rõ...
Bây giờ thi hàn xio phép cụ chán
vè.

— Vâng thì có vè. Chiều mai tối dem
tiếp sang đấy. Nhà có mát đây chứ?

— Thưa cụ cũng khá.

— Thế có vè ngâm ogbi di nhé. Chõ
dõi t kiến mà rày ra đấy. Nhà có, mà
tối dâ khôn mua thi tối dõi dứa nào ở
vùng ày mua nõi. Không những tbé...
Nhưng ấy là nõi phong xuâ dây thôi,
chữ chác cõi thương tôi làm rõ...
Bây giờ thi hàn xio phép cụ chán
vè.

— Vâng thì có vè. Chiều mai tối dem
tiếp sang đấy. Nhà có mát đây chứ?

Một cuộn thi hát trong quân

Nữ: - Cho biết quý danh,
Trước xin cho biết quý danh.
Càng là quý quân niết canh thế nào
Sau đây cuộc hát đổi trao.
Phái duyên thục nữ anh hào thân ta
tương thân.
Nam: - Họ Cửu tên Sùng.
Nhà anh họ Cửu tên Sùng.
Trần-Lang Bài-bíp biết suok Móm sêu.

Năm nay tuổi chúa bao nhiêu,
Vừa đúng hâm sáu chưa đến vợ con.
Nữ: - Nói rồi đã rò,
Khá khen nói rồi đã ròn.
Nhưng bộ rắng móm bầy chồn trước kia.
Em đây ngâm đấy mà suy.
Xuân xanh cù chẳng kèm ki sáu muối.
Nam: - Giận lại phi cười,
Nghe xong giận lại phi cười.

Mai hay răng tóc gốc người xưa usy
Đợi chờ em bầy ngời đây,
Để anh tìm đến hiệu này hỏi qua.
Nữ: - Não phải đâu xa,
Trước kia nào phải đâu xa.
Trần - Quang - Minh hiệu vốn nhà
chuyên mòn
Nghè răng lồng lầy tiếng đồn.
Làm tảng vẻ đẹp, làm lòn vẻ người,

Nam: - Sực nhớ ra rồi,
Đây anh sực nhớ ra rồi.
Nhà chuyên mòn dù chủ lối đã giòng
Số trâm chín chín hàng Bằng,
Trần-Quang-Minh biến chuyên giòng
chứa ràng
Nghè tinh it kẽ sánh bằng.
Giao thiệp nhã nhặn, phết chặng gác
tiền

A gấp B

Bác này riết rồ quá chừng.
Sơ mi (Chemise) chất cổng ngực lung tung
thừa.
B Giống như lối áo ngày xưa,
Vì may thợ vung cắt bừa biết sao.
A Thầu sơ-mi có xa nào,
mỗi lầm hàng gạo (1) đã bao tiếng dồn.
B Ngầm áo bác với cõi cõi,
Mỗi hay may khéo lèm lòn vẻ người.
NG-RANG T. Q. MINH
1 N 16 Phố hang Gạo gần chợ Đồng-xuân *

Thuốc thấp đá có tiếng

Ái bị chứng thấp, té buồn nhức huối gần
nhông, hoặc các bà sản phụ khi sinh đẻ
nhẳng may bị i hãi các chứng té, nên dùng
ngay thứ thuốc hiện xong-hàng hànô
đang thô vào cũng khỏi vì thứ thuốc ấy
đã thoát ra ngoài trâm nằm mà chúng
đã lợi kinh nghiêm thêm vào nhiều vị thành
vật phương thuốc hoàn toàn liňh nghiêm
đã dùng qua đều khỏi cả trâm người
không sai một. Thuốc bón ngoài mỗi chai
p. 30. Thuốc uống trong mỗi bát p. 00.

Lậu giang mai

Định lậu phát đối bust, ra mủ quý đầu
vàng, đồng luon 5, 6 lọ thuốc lựu Xorg
Thành là khỏi thuốc này không hại sinh
sắc mỗi lọ 0p60.

Giang-mai nồi bách lở leết quý đầu, khí
vết khí nóng giặt thịt nhúc xuox, dùng
thuốc Xorg-Thành là chẳng khỏi (thuốc
này cũng không chất độc mỗi lọ 0p80)

Ái chua kheo bệnh tích không khỏi già
tai tiền.

Sau khi I khỏi bệnh tích dùng 1 2 hộp
đó thận là khỏe mạnh như xưa và tuyệt
nhất không đi đéc còn lại, ích lợi cho
sống sinh dục mỗi hộp 2p00.

Xong-thành 34 phố Chợ Đuồi - Hanoi
đem viết thư và gửi nhà tiền trước làm
nhà có thuốc gửi đi.

Xong-Thành dit Lê-liên-Phát 34 phố
Chợ Đuồi - HANOI

VELOUTY de DIXOR PARIS

Thứ kem thay phấn hiệu Velouty Dixon cũng dùng màu già càng my, khi
ra rưa ra nắng cũng khi nhắng đậm mà có bồ hối ra cũng không giảm
mất màu kem Thứ kem này không những thay phấn, mà về mùa rét đông
thay thuốc nê thi không thử nào tốt bằng.

Có bán lẻ khắp mọi nơi

Đại lý độc quyền: LUNE FAT 23 - Rue des Changeurs, Hanoi
TAI HAIPHONG : có bán ở số 22, 24 phố Khách sạn A Brz Mohamde,
TAI NAM DINH : Có bán & hiệu Giu-Thuận-Long 36 phố Carreau.

Cần dùng Đại-ly các tỉnh xin viết thư về châm trước

Kết từ 1er Janvier 1958

200 SÔ BIÊU...
Ai sẽ chúng ??

Số đầu: 1 cái xe đạp đồng giá 50p00
Số thứ hai: 1 cái xe đạp đồng giá 30p00
Các: Người có xe đạp xe trả chậm lãi ma
son, (lỗ), hoặc mua hàng ô hiệu Đồng
Mỹ 64, Hàng Giấy, từ 6p00 giờ lên bão biển
xin biển mới số.

TA TÂY

Xưa nay hàng hóa
gì của ta làm cũng
có phản kém hàng
của tây nhưng áo
pull-over của hiệu
CỰ - CHUNG dệt
có phản xuất sắc
chẳng kém hàng
của tây chút nào.

CỰ - CHUNG

68 Rue de la Citadelle Hanoi

Tiệm Đức Thắng

Bán thuốc lào
148, Boulevard Albert 1er Dakao

Kết từ 1er Mars này, hiệu HƯƠNG-KÝ
Photo 84 Hàng-Trống đặt một giá riêng
cho các quý khách đồng hàng mình đến
chụp ảnh giá từ:

Op80 6x9 Op70 9x12 1p00 10x14
1p20 13x18 2p00 18x24 3p00 24x36

Ảnh phóng đại từ 3p00 giờ & lên.

Hương-Ký cần bacq

CUỘC THI

KHÔNG KÉM GÌ XIẾC

Tặng L.V.Nh

Bản báo mở cuộc thi này để các bạn xa gần (trừ những người trên 100 tuổi) mua vui.

Các bài « kén vợ » không được quá 30 giây, người dự thi muốn kén ai tùy thích riêng, nhưng bài viết phải có tính cách vui để những người đọc báo, không kén vợ, khi xem bài đó cũng có cái thú như người kén vợ vậy.

Cuộc thi này có cái đặc sắc là không có giải thưởng nhưng bài nào đáng nhất thì cho nhất, bài nào đáng nhì thì cho nhì và cứ mỗi tháng lại đăng tên bài nào hay nhất, và hay nhì.

PHONG HÓA

Số 10. — Đọc kỳ báo ngày 17-3, thấy bài dự thi số 2 tôi phải cho làm là rồng sao trong thiên hạ lại có người trùng ý tưởng nhau quá thế, nhưng có lẽ là sự thường của trời đất.

Dưới ký tên Liên Mai, mà lại là gái; bì beng thật.

Nhung cõng không sao. Tôi đây cũng muốn kén được người vợ như thế làm và nếu có Liên Mai cõng như thế thì xin có lượng xét lại tấm tình si này mà lấy quách tôi đi, vì như thế chúng ta sau này sẽ tám dâu ý hợp lâm.

NGŨ-ÔN

Số 11. — Nhắng nhắng kén vợ
Tôi muốn lấy vợ dã man, chẳng muốn lựa chọn khó khăn cho lắm, nhưng không mấy người theo được lề cưới của tôi nên lảng sang 99 năm nay, tôi vẫn chưa vợ.

Cách chọn có một điều:

Đức bạn, tiền tài, xuân xanh mày cũng mặc, chỉ cần là người Hanoi và phải ở hàng hông Đêm (chó nhâm với hông Lò) hay puô Mới chẳng hạn, chứ dài gióng mà lại ở hàng Than, hàng Mắm thì dấu béo này xin chịu.

Lẽ cưới của tôi:

1. Cố thách thi thách những thứ khoáng vật thường thường như đá cao lầu sỏi, chử vàng bạc tài chưa mượn được ai khai mỏ.

2. Tôi định cưới vào ngày sát chủ cho những chủ ông như chủ nợ, chủ xe v.v. v.v. để dễ đòi tiền.

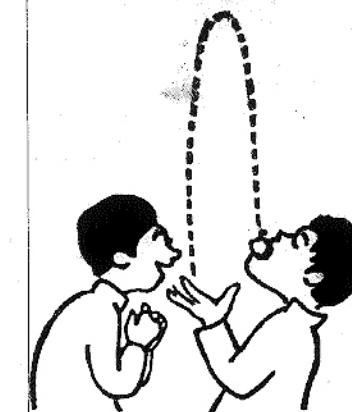
3. Xe tôi thuê xe cút kit hay xe dap cho được nhiều, chử ô tô ít hơn không sang.

4. Côn thết họ nhà gái thì tôi định pha nước vối vì vối là thứ sản vật quý của miền họ mới tìm ra, chử sâm banh chè tàu, cơm tây, cơm chièc, mứt quốc

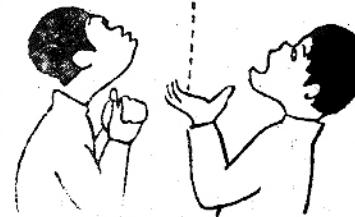
1

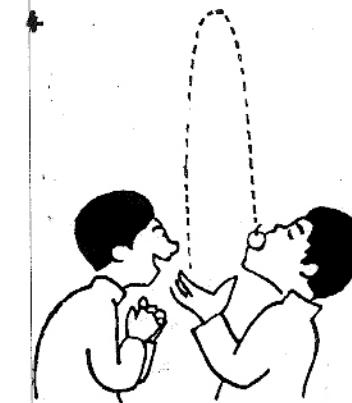
— Anh coi tôi tung quả lát trùng vào giữa mồm.

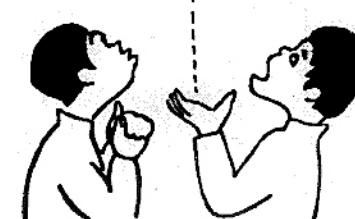
— Ô! tái thịt nhưng chẳng qua hú họa.

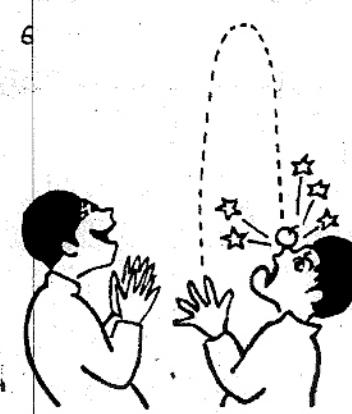
— Hú họa à? Tôi lần lại cái nữa anh xem.

— Ô! cứ nhỉ! Thật là thiên tài!

— Anh phải biết tốt làm 100 cái trùng cả 100.

— Ô! trùng nhỉ!

ANH MỸ - THUẬT

Hilieu Khanh Ký công ty

3. Rue Borgnis Desbordes (Phố Tràng Thi sẽ sở cầm Hàng Trống)

Đã nổi danh ở Pháp và khắp cả cõi Đông-đường

lá Quảng Cáo

Ảnh 13 x 18 cm khuôn và sous verre (theo kiểu bên) 2p.00 1 cái

Ảnh 18 x 24 cm khuôn và sous verre (Theo kiểu bên) 3p.00 1 cái

Chuyên-môn làm ảnh Phóng Đại 30 x 40 cm khuôn giá từ 5p.50 đến 9p.00
50 x 60 cm — id — 8p.00 — 15p.00
80 x 100 cm — id — 15p.00 — 30p.00

Đại lý: FILMS AFFA

cô ống kính rất sáng

Gói đậm hay rắn, ảnh lại càng dùi dằng dặc như kim bén Âu Mỹ vậy.

... KÉN VỢ

hồn mà come ta thì nhà ai lại không sẵn

5 Còn lệ lại mặt, tôi chọn con giông không lai cho khỏi phải nghĩ đến elà bay không cắt như con công, con vị

Ai thuận xin cho biết ngay kéo sấp hết múa xuân rồi tôi sấp qua một trăm tuổi mất.

Số 12. — Chánh tông Chẽ kén vợ

Ngày xưa Phu-nh thời-dam kèn chồng, tôi đứng về phe người bị chọn, chờ mãi chờ thấy có náo kén người như tôi: uòng công mà phi tiền mua bao. Nay được lão người di chia, xin cứ thực tưởng khai:

Tôi đã có một vợ, nhưng phải thêm vài người nữa, vì cảnh nhà bắt buộc, mà tôi chắc cách nhà ai cũng thế. Cả sông đồng chợ, lâm vợ vui nưa, lại còn:

Nếu chồng dì làm, họ dù người nói truyện, khôi ngô lè dồi mách, sinh ba, ba, bốn ư? Tam túc. Năm, sáu ư? Tứ, tóm, bài chẵn cảng vui.

Nếu nhà chồng có nhiều công việc, dù người dở dỗi, khôi ngô người ngoài, iôn tiễn mà không cần thận bằng.

Vậy tôi nhất định kén thêm:

1.) Người phải dày dà, mà lùn lùn (lùi lùi).

2.) Phải là cô ế chồng (cô mới biết quê).

3.) Phải thiệp đời, chờ ngày thơ (vì tôi lầm bạn, cần giao thiệp).

4.) Phải là « mỏ » mà dùng mỏ đất.

Cô nào dù ngắn ấy dết mà bằng lòng xin gửi đơn và ành 9x12 cho Chánh tông Chẽ như báo Phong-Hoa chuyên giao. Nếu không đủ như vậy cứ nói thực tôi sẽ xin châm chước.

Còn như thứ tự ai gửi đơn trước được ở trên

CHÁNH-TÔNG CHẼ

Số 13. — Người vợ tôi kén phải là một người con gái vừa giàu, vừa xinh đẹp, vừa khoẻ mạnh, vừa khéo léo, vừa phai ngu ngốc, dân dộn bết súc.

Vi...

Vi nếu có con gái nào mà không xinh đẹp, giàu có, khoẻ mạnh, khéo léo như lỏi dà kè ở trên kia tai tôi không lấy làm vợ,

Mà có con gái ấy nếu không ngu ngốc dân dộn bết súc thì cô ấy cũng chẳng lấy tôi làm chồng.

FLY-TOX

TẠN-TRẠNG

HÀNG BẠC HÀNG

SẮP
CHIA
VÀ HÀNG

nhà
PHÙ-TỔ

XETAY

MỚI
GIANG ĐẸP

GIÁ RẺ

Những việc chính cần biết trong tuần lễ này

TIN TRONG NƯỚC

Lê tuyển bồ các quan lại người Nam

Có tin sẽ thực hành thẻ lè tuyển bồ các quan lại người Nam thuộc ngạch Trung, Bắc-kỳ như sau đây:

Các tuyển bồ đều phải sát hạch cả Ký thi ấy mờ riêng cho các sinh viên các trường Cao-dâng và các viên chức các ngạch hợp lệ, nhưng bao giờ cũng dành chỗ cho cựu sinh viên các trường Cao-dâng luật học và cao học đã được ghi tên vào ngạch quan lại.

Việc tăng lương cho các quan lại.

Chính phủ hiện đương chủ tình tăng lương bông cho các quan lại, song đợi khi ngân quỹ rời rào mới thi hành.

Bồ lè phát phần thưởng

Muốn thi hành chính sách tiết kiệm vừa rồi quan Thống sứ Bắc-kỳ đã súc cho các viên Đốc học các trường công rằng năm nay sẽ bỏ các cuộc phát phần thưởng.

Tồ làm bạc giả

Mới khâm được ở đồn điền của M. Vũ Ngọc Toản, làm nghề vận tải trên Hòa Bình, một bộ máy chế bạc đồng giả và một cái bể lò để nấu bạc. Năm lùng phạm là: An-Thái, Điện (em Phúc-Thần) Bình-Buôl, Nguyễn Văn Giáp tức Du-ký và Nguyễn-văn-Trương (bố đúc bạc giả).

Các phạm nhân đã bị bắt và sẽ đem xử tại tòa án Hanoi.

Ông Bùi quang Chiêu sang Pháp

Ông Bùi quang Chiêu, Đại biểu Nam-Kỳ tại Thượng hội nghị Thuộc địa Paris đã đáp tàu Cap Varella sang Pháp dự các cuộc hội đồng họp nay mai.

TIN TRUNG HOA

Phùng ngọc Tường lại được cử ra cầm quyền.

Nam-kinh 1-4. — Có tin chính phủ

định cử Phùng ngọc Tường làm tổng Tư-lệnh bộ đội quân.

Phùng ngọc Tường bán nhà để kham quan Tổng.

Nghe tin Tông-triết Nguyễn Nhangs, quân Nhật, Phùng-ngọc-Tường gửi điện ngợi khen Tổng và ban một lớp nhà lấy tiền tặng Tổng kham quan.

Trường học-Lương sẽ sang Thụy-sĩ chặng?

Thường hàn 31-3 — Có tin Trường học-Lương định đầu Avril này, cùng gia quyến sang ở hèn Thụy-sĩ. Trường đã làm một lò nhà rất to ở đấy.

Việc tiêu công

Chính phủ đã gửi điện tin cho nguyên

soái Quảng-đông nên kíp cử binh-sĩ để giúp việc tiêu trừ cộng-sản..

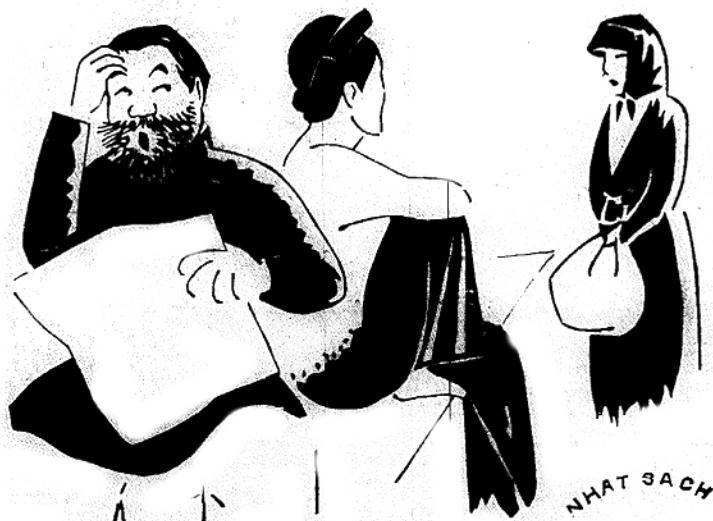
Tàu yêu cầu Án tẩy chay hàng Nhật

Trần-hữu-Nhân, nguyên Tông-trưởng bộ ngoại giao yêu cầu đảng quốc gia Án-dô nên col chừng việc nước Nhật muốn sâm chiếm nước Án về mặt kinh tế mong Án-dô sẽ giúp sức Trung-hoa tẩy chay hàng hóa Nhật.

Tại Thach-Môn trại

Bắc-binh 4-4 — quân Nhật kéo đến đánh Thach-môn-trại, lúc đầu mới độ hơn ba mươi người; hơn 1 giờ sau quân Mân-chau kéo đến hơn 5 nghìn tiếp chiến. Hai bên đánh nhau rất kịch liệt,

Nhà có ma

— Thế nào, vừa vào làm được mấy ngày đã xin ra thế?

— Bầm thưa bà, nhà này có ma, con sợ lắm. cứ đêm đến nó lù lù đến, trông to như con bò, râu ria sờm soám như chồi sès, sờ cà vào mặt con. Thời xin bà cho con ra...

bị thương và chết hại rất nhiều, chưa phân thắng bại.

Nhật rút quân khỏi Nhịt-hà

Thiên-tân 4-4 — Ở Cửu-môn-khâu, quân Nhật sau khi bị vây, đã rút cả đại đội lui về. Các tướng của Mân-chau Quốc là Trịnh - quốc - Thụy, Dương - vĩnh - Xương và Lý-thợ-Son đã chặn road không muôn chiến đấu nữa, quân lính bỏ kí giới chôn mồi ngày mồi nhiều. Trường-cách-Huệ đã phải hạ lệnh lui binh, hơn một vạn quân Mân-chau đã rút khỏi Nhịt-hà.

Nhật định tiến đến Thiên-tân và Bắc-binh

Bắc-binh 5-4 — Hơn 5 nghìn quân Nhật đã rời Đà-lak-sơc, định bết sít chiếm Hải-dương-trấn để lấy đường kéo sang Thiên-tân và Bắc-binh.

Nhật kéo rất nhiều tàu chiến đến Tân-hoàng-dảo

Bắc-binh 6-4 — Hiện nay quân Nhật đóng ở Tân-hoàng-dảo có một chiết tiêm thủy lôi còn hàng không định, khu chục bom và thủy lôi đánh rất nhiều. Từ Du-quan đến Bắc-dai-ba cũng có rất nhiều chiết hạm của Nhật.

Quân Nhật đã kéo đến miền Thiên-tân

Thiên-tân 6-4 — Quản Nhật đã kéo đến đảo Chin-wang (Thiên-tân) dân cư phải kéo cả về mặt nam. Hai bên đã giao chiến một trận rất kịch liệt.

Tường giời-Thach định hợp tác với đảng cộng-sản chặng?

Đông-kinh 6-4 — Có tin Tường-giời Thach sẽ giao hòa với đảng Cộng-sản Tầu, biến đang quấy rối ở miền Giang-tây, từ nay thời không đánh nhau nữa. Tường sẽ bãi việc tiêu công và từ nay các lịnh thô trước đây đảng cộng-sản bùng cù sẽ thuộc quyền Tường thống trị.

Cửa hàng bán

Nước Mắm

32 Phố bờ sông

Hàng Nấu

(Quai Clémenceau)

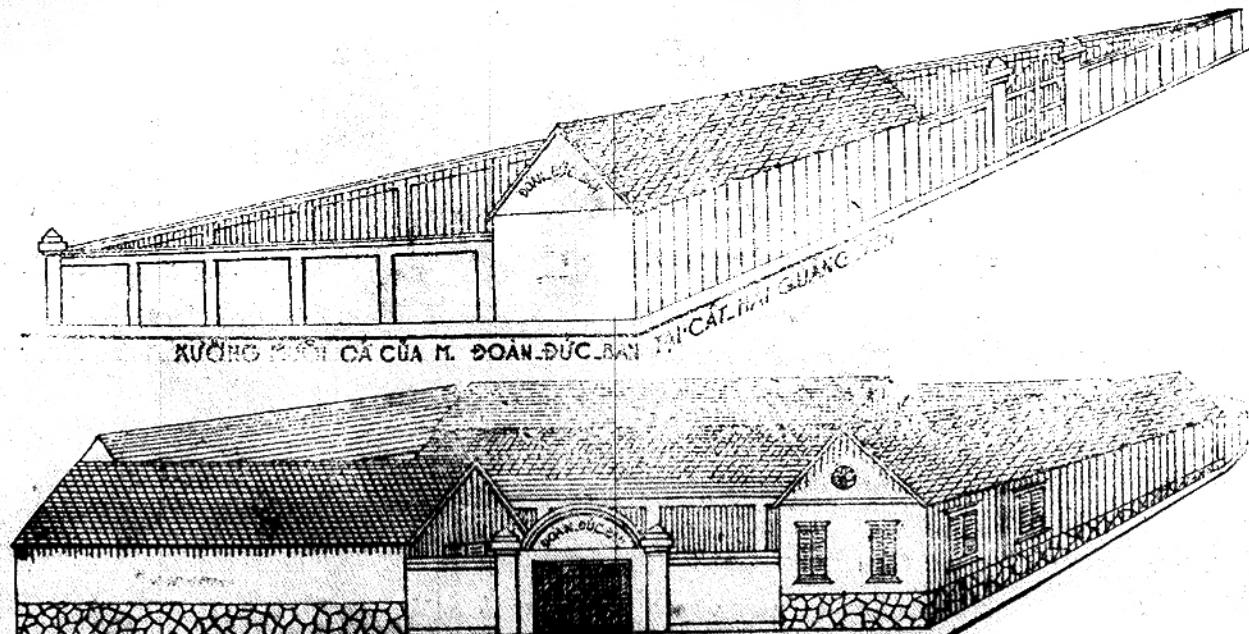
HANOI

Phố bến

tàu thủy

Rue Maréchal Foch

HAIPHONG

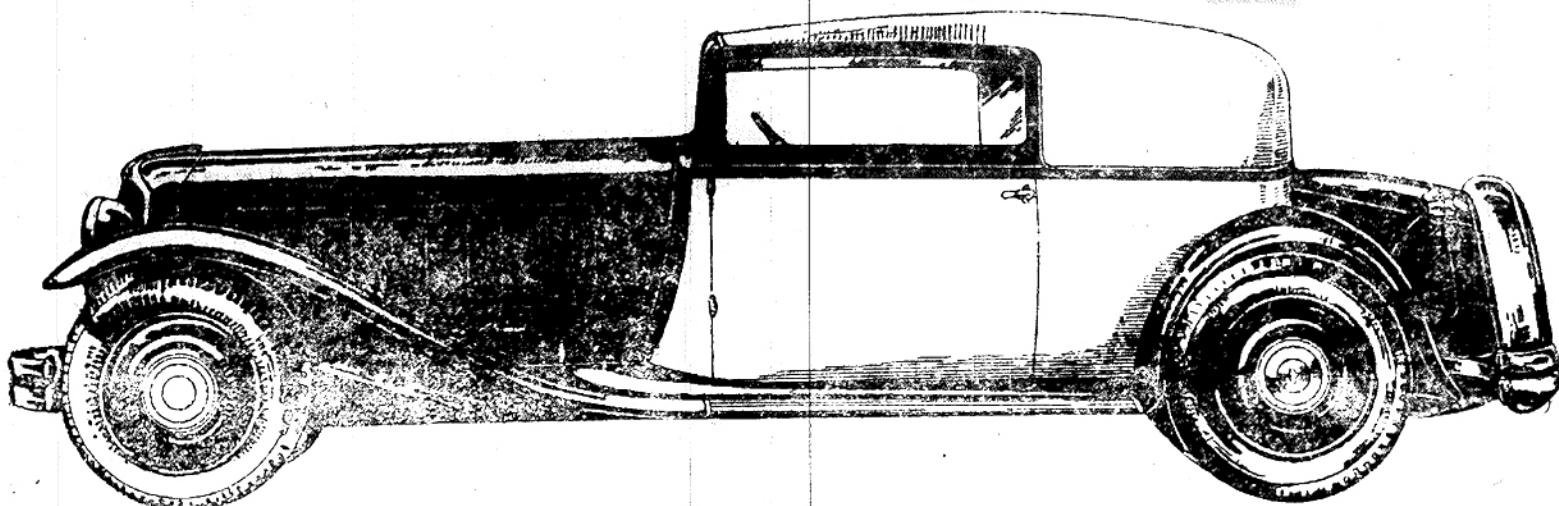

XƯỞNG RỘI CÁ CỦA M. ĐOÀN-DỨC-BẢN TẠI CÁT-HAI QUẢNG-YÊN

Cửa hàng và xưởng mắm do M. Đoàn Đức-bản quản-trị lấy

CHỊNH THỦC XE CỦA PHÁP
MÀ CÁC NGÀI HOAN NGHÈNH HƠN CA

Xe Nerva Sport

hiệu RENAULT

8 máy một hàng

S T A I

HANOI-HAIPHONG

ĐẠI-LÝ ĐỘC-QUYỀN

Le Gérant: Phạm-hữu-Ninh
Certifié à l'usine
[Handwritten signature]

Imp. Moderne 62 Hàng bắc Hanoi